

Eiropas Savienības
Padome

Briselē, 2022. gada 31. maijā
(OR. en)

9598/22

Starpiestāžu lieta:
2022/0167 (COD)

JAI 768
COPEN 212
DROIPEN 72
CODEC 799

PRIEKŠLIKUMS

Sūtītājs:	Eiropas Komisijas ģenerālsēkretāre, parakstījusi direktore <i>Martine DEPREZ</i>
Saņemšanas datums:	2022. gada 25. maijs
Saņēmējs:	Padomes Ģenerālsēkretariāts
K-jas dok. Nr.:	COM(2022) 245 final
Temats:	Priekšlikums - EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA par aktīvu atgūšanu un konfiskāciju

Pielikumā ir pievienots dokuments COM(2022) 245 *final*.

Pielikumā: COM(2022) 245 *final*

Briselē, 25.5.2022.
COM(2022) 245 final

2022/0167 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA

par aktīvu atgūšanu un konfiskāciju

{SEC(2022) 245 final} - {SWD(2022) 245 final} - {SWD(2022) 246 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Organizētā noziedzība ir viens no lielākajiem draudiem Eiropas Savienības drošībai. 2020. un 2021. gadā veiktās operācijas *EncroChat*, *Sky ECC* un *ANOM*¹ izgaismoja organizētās noziedzības starptautisko mērogu un to, ka tā sistemātiski izmanto vardarbību un korupciju un ka tās ekonomiskā iefiltrēšanās ir sasniegusi vēl nepieredzētu līmeni. Pamatojoties uz dalībvalstu, kā arī Eiropola un *Eurojust* uzsāktajām turpmākajām izmeklēšanām (vairāk nekā 2500 izmeklēšanas, kas uzsāktas saistībā ar *EncroChat* vien), valstu iestādes ir veikušas vairāk nekā 10 000 arestu, izņēmušas gandrīz 250 tonnas narkotiku un konfiscējušas vairāk nekā 600 miljonus EUR skaidrā naudā, kā arī citus aktīvus, citstarp simtiem transportlīdzekļu, kuģošanas līdzekļu, gaisa kuģu un luksuspreču.

Noziedzīgās organizācijas izmanto sarežģītus paņēmienus, lai legalizētu savus lielos nelikumīgi iegūtos līdzekļus, kas saskaņā ar aplēsēm katru gadu sasniedz vismaz 139 miljardus EUR². Kā uzsvērts ES Organizētās noziedzības novēršanas stratēģijā 2021.–2025. gadam³, ir būtiski noziedzniekiem atņemt šo nelikumīgo peļņu, lai sagrautu noziedzīgo grupu darbību un novērstu to iefiltrēšanos likumīgajā ekonomikā. Tā kā galvenais faktors, kas motivē organizēto noziedzību, ir finansiāls labums, aktīvu atgūšana ir ļoti iedarbīgs mehānisms atturēšanai no noziedzīgām darbībām. Lai nodrošinātu, ka noziedzība neatmaksājas, Komisija ES Organizētās noziedzības novēršanas stratēģijā paziņoja par nodomu pastiprināt noteikumus par aktīvu atgūšanu un konfiskāciju, ņemot vērā Komisijas 2020. gada ziņojumu “Līdzekļu atgūšana un konfiskācija. Noziedzība nedrīkst “atmaksāties””⁴.

Ar Padomes 2007. gada Lēmumu par līdzekļu atguves dienestiem⁴ dalībvalstīm ir noteikts pienākums izveidot aktīvu atguves dienestus, lai atvieglotu noziedzīgi iegūtu līdzekļu meklēšanu un identificēšanu, un ir noteiktas minimālās prasības, lai atvieglotu to pārrobežu sadarbību. 2014. gada Konfiskācijas direktīvā⁵, ar kuru daļēji tika aizstāti iepriekšējie likumdošanas instrumenti, ir paredzēti minimālie noteikumi saistībā ar noziedzīgi iegūtu aktīvu iesaldēšanu, pārvaldību un konfiskāciju. Neraugoties uz to, dalībvalstu aktīvu atgūšanas sistēmas nav pietiekami labi nodrošinātas, lai varētu rezultatīvi vērsties pret

¹ Eiropols, “[Dismantling of an encrypted network sends shockwaves through organised crime groups across Europe](#)”, 2020. gada 2. jūlijs; “[New major interventions to block encrypted communications of criminal networks](#)”, 2021. gada 10. marts; “[800 criminal arrested in biggest ever law enforcement operation against encrypted communication](#)”, 2021. gada 8. jūnijs.

² Komisijas paziņojums par ES Organizētās noziedzības novēršanas stratēģiju 2021.–2025. gadam (COM(2021) 170, 14.4.2021.).

³ Komisijas ziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei “Līdzekļu atgūšana un konfiskācija. Noziedzība nedrīkst “atmaksāties”” (COM(2020) 217, 2.6.2020.).

⁴ Padomes Lēmums 2007/845/TI (2007. gada 6. decembris) attiecībā uz sadarbību starp dalībvalstu līdzekļu atguves dienestiem noziedzīgi iegūtu līdzekļu vai citu īpašumu meklēšanas un identificēšanas jomā (OV L 332, 18.12.2007., 103. lpp.).

⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/42/ES (2014. gada 3. aprīlis) par nozieguma rīku un noziedzīgi iegūtu līdzekļu iesaldēšanu un konfiskāciju Eiropas Savienībā (OV L 127, 29.4.2014., 39. lpp.).

noziedzīgo organizāciju sarežģītajiem darbības veidiem. Valsts iestādēm ir ierobežotas iespējas ātri izsekot, identificēt un iesaldēt aktīvus, turklāt neefektīva iesaldēto aktīvu pārvaldība nozīmē, ka tie zaudē vērtību, pirms tiek pieņemts lēmums par to konfiskāciju, un esošie konfiskācijas rīki neaptver visus noziedzīgos tirgus, kas rada lielus ienākumus, un nevēršas pret noziedzīgo organizāciju sarežģītajām struktūrām un metodēm. ES iestādes jau sen ir atzinušas, ka ir jāpastiprina ES aktīvu atgūšanas režīms. Padome 2020. gada jūnijā aicināja Komisiju apsvērt iespēju stiprināt iesaldēta īpašuma pārvaldības tiesisko regulējumu un piešķirt aktīvu atguves dienestiem papildu pilnvaras, piemēram, pilnvaras steidzami iesaldēt aktīvus, kā arī nodrošināt piekļuvi vairākiem publiskajiem reģistriem⁶. Eiropas Parlaments ir aicinājis ieviest stingrākus noteikumus par aktīvu atgūšanu⁷. Šie aicinājumi papildina abu likumdevēju iepriekšējo aicinājumu analizēt iespējas ieviest turpmākus kopīgus noteikumus par tāda īpašuma konfiskāciju, kas iegūts noziedzīgu darbību rezultātā, arī tad, ja neviens par šīm darbībām nav ticis notiesāts⁸.

Tādēļ ar ierosināto direktīvu par aktīvu atgūšanu un konfiskāciju tiek stiprinātas kompetento iestāžu spējas identificēt, iesaldēt un pārvaldīt aktīvus, kā arī tiek pastiprinātas un paplašinātas konfiskācijas spējas, lai aptvertu visas attiecīgās noziedzīgās darbības, ko veic organizētās noziedzības grupas, un tādējādi nodrošināta iespēja konfiscēt visus attiecīgos aktīvus. Visbeidzot, ar šo direktīvu tiek uzlabota sadarbība starp visām aktīvu atgūšanā iesaistītajām iestādēm un tiek veicināta stratēģiskāka pieeja aktīvu atgūšanai, šīm iestādēm vairāk iesaistoties kopīgu mērķu sasniegšanā šajā jomā.

Turklāt, reaģējot uz Krievijas militāro agresiju pret Ukrainu, Eiropas Savienība ir pieņēmusi ierobežojošus pasākumus pret Krieviju un Baltkrieviju, papildinot un paplašinot ierobežojošos pasākumus, kas sākotnēji tika noteikti 2014. gada martā, reaģējot uz Krievijas veikto Krimas un Sevastopoles nelikumīgo aneksiju. Šie pasākumi, kas pieņemti, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienību (LES) 29. pantu un Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 215. pantu, ietver nozaru pasākumus un individuālus pasākumus aktīvu iesaldēšanas un ieceļošanas ierobežojumu noteikšanas veidā, kā arī apiešanas novēršanas klauzulas, kas aizliedz apzināti un tīši piedalīties darbībās, kuru mērķis ir apiet šos pasākumus, un citus pienākumus, it īpaši pienākumu ziņot par pasākumiem, kas veikti, lai īstenotu Savienības ierobežojošos pasākumus. Lai vēl vairāk novērstu šādu pasākumu pārkāpšanas risku, Komisija 2022. gada 25. maijā pieņēma priekšlikumu Padomes lēmumam par Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumu pievienošanu Līguma par Eiropas Savienības darbību 83. panta 1. punktā noteiktajām noziegumu jomām⁹ kopā ar paziņojumu par direktīvu par kriminālsodiem par Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumiem¹⁰, lai noteiktu, ka Savienības tiesību aktu par ierobežojošiem pasākumiem pārkāpumi (Savienības ierobežojošo

⁶ Padomes secinājumi par finanšu izmeklēšanu uzlabošanu cīņai pret smago un organizēto noziedzību, Padomes dokuments 8927/20, 2020. gada 17. jūnijs.

⁷ Eiropas Parlamenta 2021. gada 15. decembra rezolūcija par organizētās noziedzības ietekmi uz ES pašu resursiem un ES līdzekļu nepareizu izmantošanu, jo īpaši revīzijas un kontroles skatījumu attiecībā uz dalītās pārvaldības jomu, P9_TA(2021)0501, (2020/2221(INI)).

⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes paziņojums par Komisijas veicamo analīzi, Padomes dok. 7329/1/14/REV 1 ADD 1.

⁹ Pievienot atsauces numuru.

¹⁰ Pievienot atsauces numuru.

pasākumu pārkāpumi) ir īpaši smags noziegums ar pārrobežu dimensiju. Paziņojumā arī izklāstīts tās direktīvas priekšlikuma iespējamais saturs, ar ko tiek paredzēti minimālie noteikumi noziedzīgu nodarījumu un sodu definēšanai šajā noziegumu jomā un ko varētu pieņemt, ja Padome pēc Eiropas Parlamenta piekrišanas saņemšanas pieņems šo Padomes lēmuma priekšlikumu, un tādējādi tiek paplašināts to noziegumu jomu saraksts, kurās Savienība var paredzēt minimālos noteikumus attiecībā uz noziedzīgu nodarījumu un sodu definēšanu. Tādēļ šī ierosinātā direktīva, kas ietver ne tikai noteikumus par aktīvu izsekošanu un identificēšanu un aktīvu pārvaldību, bet arī noteikumus par iesaldēšanu un konfiskāciju, būtu jāpiemēro arī attiecībā uz Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumiem, ja šāda rīcība atbilst noziedzīga nodarījuma definīcijai.

Turklāt, lai atvieglotu Savienības ierobežojošo pasākumu rezultātīvu īstenošanu visās dalībvalstīs, šajā ierosinātajā direktīvā ir paredzēti noteikumi, lai īpašumu, kas vai nu pieder personām vai vienībām, uz kurām attiecas šādi pasākumi, vai ko šādas personas/vienības kontrolē, ļautu ātri izsekot un identificēt, arī sadarbojoties ar trešām valstīm, nolūkā atklāt, novērst un izmeklēt noziedzīgus nodarījumus, kuri saistīti ar Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumiem.

• **Saskanība ar spēkā esošajiem noteikumiem konkrētajā politikas jomā**

Šis priekšlikums ir saistīts ar globālo cīņu pret organizēto noziedzību, korupciju un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju. Ar to tiek īstenota Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencija pret transnacionālo organizēto noziedzību (*UNTOC*) un tās protokoli¹¹ un Apvienoto Nāciju Organizācijas Pretkorupcijas konvencija (*UNCAC*)¹², Eiropas Padomes Varšavas konvencija¹³, kā arī Finanšu darījumu darba grupas (*FATF*) 4. ieteikums, – visos šajos dokumentos valstīm, kas ir šo konvenciju puses, ir prasīts pieņemt pasākumus, kas ļautu to kompetentajām iestādēm iesaldēt un konfiscēt noziedzīgi iegūtus līdzekļus un nozieguma rīkus.

Tā ir arī daļa no plašākiem ES līmeņa centieniem apkarot smago un organizēto noziedzību. Šajā kontekstā ar to tiek papildināti vairāki likumdošanas instrumenti, ar kuriem saskaņo ar noziedzīgām darbībām saistīto nodarījumu un sankciju definīcijas, kā arī citi instrumenti, kuru mērķis ir novērst vai apkarot tādas saistītas nelikumīgas darbības kā, piemēram, viltošana, kultūras priekšmetu nelikumīga tirdzniecība, nodokļu noziegumi un administratīvo dokumentu viltošana.

¹¹ Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencija pret transnacionālo organizēto noziedzību; Protokols par cilvēku tirdzniecības, jo sevišķi tirdzniecības ar sievietēm un bērniem, novēršanu, apkarošanu un sodīšanu par to; Protokols par migrantu nelikumīgas ieviešanas pa zemes, jūras un gaisa ceļiem apkarošanu, Ģenerālās asamblejas 2000. gada 15. novembra Rezolūcija 55/25; kā arī Protokols par šaujamieroču, to detaļu, sastāvdaļu un munīcijas nelegālas izgatavošanas un aprites apkarošanu, Ģenerālās asamblejas 2001. gada 31. maija Rezolūcija 55/255.

¹² Apvienoto Nāciju Organizācijas Pretkorupcijas konvencija, Ģenerālās asamblejas 2003. gada 1. oktobra rezolūcija 58/43.

¹³ Eiropas Padomes Konvencija par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanu, kā arī šo līdzekļu meklēšanu, izņemšanu un konfiskāciju (Eiropas Padomes līgumu sērija Nr. 198).

No otras puses, šis priekšlikums ir saskanīgs ar ES drošības politiku, kas ietver nelegislatīvu un likumdošanas pasākumu kopumu, kura mērķis ir nodrošināt tiesībaizsardzības un tiesu iestādēm rīkus, ar ko novērst un apkarot dažādas noziedzīgas darbības un nodrošināt augstu drošības līmeni Eiropas Savienībā, it īpaši izmantojot pārrobežu sadarbību, un ar to tiek veicināta šīs politikas rezultatīva īstenošana. Tas jo īpaši attiecas uz Regulu (ES) 2018/1805¹⁴, ar ko atvieglo iesaldēšanas un konfiskācijas rīkojumu savstarpējo atzīšanu visā ES.

Tajā pašā laikā ar šo priekšlikumu uzlabo tiesisko regulējumu, ar kuru nosaka Savienības ierobežojošos pasākumus un kura mērķis ir nodrošināt to visaptverošu īstenošanu visā Savienībā, kā arī saskaņā ar kuru dalībvalstīm ir jāparedz noteikumi par sankcijām, kas piemērojamas par attiecīgo noteikumu pārkāpumiem, un priekšlikums ir saskanīgs ar šo regulējumu.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

• Juridiskais pamats

Šīs direktīvas pamatā ir LESD 82. panta 2. punkts, 83. panta 1. un 2. punkts un 87. panta 2. punkts.

Uz iesaldēšanas un konfiskācijas pasākumiem attiecas LESD 83. panta 1. punkts, saskaņā ar kuru var paredzēt noteikumu minimumu noziedzīgu nodarījumu un sankciju definēšanai attiecībā uz šajā pantā uzskaitītajiem īpaši smagajiem noziegumiem ar pārrobežu dimensiju. Šo pasākumu tvērums ir paplašināts, attiecinot tos arī uz nodarījumiem, kas izdarīti saistībā ar noziedzīgām organizācijām, jo organizētā noziedzība ir “eironoziegums” LESD 83. panta 1. punkta nozīmē. Tas ietvertu arī ES līmenī saskaņoto Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumus. Turklāt ir pamatoti iekļaut noziegumus, kas vai nu ir saskaņoti ES līmenī, vai arī ar kuriem saistītā politikas joma ir saskaņota ES līmenī, jo ierosinātie iesaldēšanas un konfiskācijas pasākumi ir būtiski, lai nodrošinātu Savienības politikas rezultatīvu īstenošanu jomā, kurai piemēro saskaņošanas pasākumus un uz kuru tādējādi attiecas LESD 83. panta 2. punkts. Pasākumi, kuru mērķis ir uzlabot iesaldētā un konfiscētā īpašuma pārvaldību, ir nepieciešami, lai nodrošinātu iesaldēšanas un konfiskācijas pasākumu rezultatīvu īstenošanu, un tos nosaka kā papildu prasības, uz kurām attiecas LESD 83. pants. Tas attiecas arī uz noteikumiem, kuru mērķis ir izstrādāt visaptverošāku aktīvu atgūšanas stratēģiju, apvienojumā ar sadarbības mehānismiem starp iestādēm valsts līmenī un noteikumiem, kuru mērķis ir nodrošināt, ka kompetentajām iestādēm ir nepieciešamie resursi savu uzdevumu veikšanai.

Turklāt aktīvu izsekošanas un identificēšanas pasākumi vai sadarbība starp aktīvu atguves dienestiem un aktīvu pārvaldības birojiem un to partneriem citās dalībvalstīs arī veicina rezultatīvu pārrobežu sadarbību saistībā ar noziedzīgu nodarījumu novēršanu, atklāšanu un izmeklēšanu. Uz šiem pasākumiem attiecas LESD 87. panta 2. punkts.

¹⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1805 (2018. gada 14. novembris) par iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumu savstarpējo atzīšanu (OV L 303, 28.11.2018., 1. lpp.).

Tā kā LESD 87. panta darbības joma nav ierobežota aptverto noziegumu ziņā, iepriekš minētie pasākumi attiecas arī uz Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumiem, ciktāl šāds pārkāpums ir noziedzīgs nodarījums, kas definēts valsts tiesību aktos, un ciktāl šādi pasākumi atvieglo Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumu novēršanu un atklāšanu.

Turklāt uz šajā direktīvā paredzētajām procesuālajām garantijām, kā arī uz noteikumu par kompensācijas nodrošināšanu cietušajiem attiecas LESD 82. panta 2. punkts.

- **Subsidiaritāte (neekskluzīvas kompetences gadījumā)**

Atsevišķu dalībvalstu centieni organizētās noziedzības apkarošanā nav pietiekami, lai novērstu organizētās noziedzības grupu pārrobežu raksturu, jo 70 % noziedzīgo grupu, kas darbojas ES, ir aktīvas vairāk nekā trīs dalībvalstīs¹⁵, kā arī slēpj un reinvestē noziedzīgi iegūtos līdzekļus visā ES iekšējā tirgū. Noziedzīgās grupas izmanto sarežģītu banku kontu un čaulas sabiedrību tīklu dažādās jurisdikcijās, lai maskētu revīzijas taku un slēptu līdzekļu izcelsmi un īpašniekus, un tiek ziņots, ka noziedznieku mērķis ir dalībvalstis, kurās ir vājākas aktīvu atgūšanas sistēmas¹⁶.

Tāpēc, lai rezultatīvi atgūtu nozieguma rīkus un noziedzīgi iegūtus līdzekļus, ir būtiski atjaunot centienus visā Savienībā vērsties pret noziedzīgo organizāciju finanšu līdzekļiem. Ar ierosināto direktīvu tiks atvieglota pārrobežu sadarbība un tiks sekmēta rezultatīvāka cīņa pret organizēto noziedzību.

- **Proporcionalitāte**

Saskaņā ar proporcionalitātes principu, kas noteikts LES 5. panta 4. punktā, ierosinātā direktīva aprobežojas tikai ar to, kas ir nepieciešams un samērīgs, lai ieviestu kopējus minimālos standartus visā ES.

Ar šo priekšlikumu tiek stiprinātas spējas un rīki, ko izmanto, lai izsekotu un identificētu, iesaldētu, pārvaldītu un konfiscētu nelikumīgi iegūtus aktīvus. Kaut arī minēto pasākumu tvērums ir pietiekami plašs, tie ir īpaši vērsti pret nelikumīgi iegūtiem aktīviem, kas saistīti ar organizētās noziedzības struktūru veiktām noziedzīgām darbībām. Priekšlikumā precizēti vairāki vispārīgāka rakstura pienākumi, tādējādi mazinot tās atšķirības starp dalībvalstīm, kas var radīt šķēršļus pārrobežu sadarbībā, un nodrošinot lielāku juridisko skaidrību.

Turklāt ierosināto pasākumu ietekmi uz dalībvalstīm saistībā ar vajadzīgajiem resursiem un nepieciešamību pielāgot valsts sistēmas atsver ieguvumi, ko sniedz uzlabotās kompetento iestāžu spējas izsekot un identificēt, iesaldēt, pārvaldīt un konfiscēt nelikumīgi iegūtus aktīvus.

¹⁵ Eiropols, Eiropas Savienības smagās un organizētās noziedzības draudu novērtējums "[A Corrupting Influence: The infiltration and undermining of Europe's economy and society by organised crimes](#)" (2021).

¹⁶ 2016. gada jūnija sanāksme ar Eurojust ekspertu dalību, citēts no Komisijas dienestu darba dokumenta "Ietekmes novērtējums, kas pievienots dokumentam "Priekšlikums — Eiropas Parlamenta un Padomes Regula par iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumu savstarpēju atzīšanu"" (SWD(2016) 468 final).

Turklāt tiek veikti tikai tādi individuālie pasākumi, kas ir nepieciešami un samērīgi ar mērķiem pārtraukt organizētas noziedzīgas darbības un atņemt noziedzniekiem ievērojamus nelikumīgi iegūtus līdzekļus. Tas tiek darīts, piemēram, sistemātiskas aktīvu izsekošanas izmeklēšanas sākot tikai attiecībā uz tādiem nodarījumiem, kuri varētu radīt ievērojamus ekonomiskos ieguvumus. Savukārt gadījumos, kad nav notiesājoša sprieduma par konkrētu noziegumu, tas tiek arī panāks, konfiskācijas iespējas attiecinot vienīgi uz smagiem noziegumiem, kas var radīt ievērojamus ieguvumus. Vispārējā proporcionalitāte tiek nodrošināta, dažādus pasākumus apvienojot ar stingrām garantijām.

- **Juridiskā instrumenta izvēle**

Priekšlikuma forma ir direktīva, kuras mērķis ir nodrošināt kopēju minimālo standartu saistībā ar iesaldēšanas un konfiskācijas pasākumiem dalībvalstīs, vienlaikus stiprinot kopīgas spējas attiecībā uz īpašuma izsekošanu, identificēšanu un pārvaldību un atvieglot pārrobežu sadarbību cīņā pret noziedzīgi iegūtiem līdzekļiem. Juridiskā instrumenta izvēle nodrošina dalībvalstīm pietiekamu rīcības brīvību īstenot kopējos pasākumus saskaņā ar valsts tiesību tradīcijām un organizatorisko struktūru.

Ierosinātajā direktīvā ir paredzēti noteikumi par aktīvu atguves dienestiem, ko pašlaik reglamentē ar Padomes Lēmumu par līdzekļu atguves dienestiem, kā arī par konfiskācijas aspektiem, ko reglamentē ar Konfiskācijas direktīvu un Padomes Pamatlēmumu 2005/212/TI par noziedzīgi iegūtu līdzekļu, nozieguma rīku un īpašuma konfiskāciju. Ar ierosināto direktīvu tiktu aizstāts Padomes Pamatlēmums 2005/212/TI, Padomes Lēmums par līdzekļu atguves dienestiem un Konfiskācijas direktīva, nosakot vienā instrumentā kopējus standartus attiecībā uz aktīvu izsekošanu un identificēšanu, iesaldēšanu, pārvaldību un konfiskāciju. Iepriekš sadrumstaloto pienākumu apvienošana vienā instrumentā nodrošinātu saskaņotāku un stratēģiskāku pieeju aktīvu atgūšanai, kā arī visu ar aktīvu atgūšanas sistēmu saistīto attiecīgo dalībnieku sadarbību.

- **Regulējuma kontroles padome**

Ietekmes novērtējums tika iesniegts Regulējuma kontroles padomei 2022. gada 2. februārī. Regulējuma kontroles padome izskatīja ietekmes novērtējuma projektu savā 2022. gada 2. marta sanāsmē un 2022. gada 4. martā sniedza par to pozitīvu atzinumu bez iebildumiem.

3. **EX POST IZVĒRTĒJUMU, APSPIEŠANOS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI**

- **Ex post izvērtējumi / spēkā esošo tiesību aktu atbilstības pārbaudes**

Tika veikts izvērtējums, lai novērtētu, vai pašreizējā ES aktīvu atgūšanas sistēma joprojām atbilst tās mērķim, un lai identificētu trūkumus, kas varētu kavēt cīņu pret organizēto noziedzību. Saskaņā ar principu “vispirms izvērtēt” minētajā izvērtējumā tika novērtēts, vai ir sasniegti sākotnēji paredzētie rezultāti, un tika identificētas jomas, kurās ir nepieciešami turpmāki uzlabojumi vai spēkā esošo juridisko instrumentu atjaunināšana.

Šajā kontekstā divi izvērtētie juridiskie instrumenti — Padomes Lēmums par līdzekļu atguves dienestiem un Konfiskācijas direktīva — ir veicinājuši ciešāku sadarbību starp aktīvu atguves

dienestiem, iesaldēšanas un konfiskācijas jēdzienu tuvināšanu dalībvalstīs un zināmā mērā palielinājuši iesaldēšanas un konfiskācijas rādītājus. Tomēr izvērtējumā arī secināts, ka joprojām pastāv problēmas ar aktīvu identificēšanu un ka noziedzīgi iegūtu līdzekļu konfiskācijas kopējais apjoms joprojām ir pārāk mazs, lai būtiski ietekmētu organizētās noziedzības struktūru peļņu. Neraugoties uz to, ka pēc Padomes Lēmuma par līdzekļu atguves dienestiem un Konfiskācijas direktīvas pieņemšanas dažādi aktīvu atgūšanas sistēmas aspekti ir uzlabojušies, problēmas, kas tika identificētas pirms attiecīgo tiesību aktu (un jo īpaši Konfiskācijas direktīvas) pieņemšanas, joprojām lielā mērā pastāv, tāpat arī vairāki trūkumi, kas ietekmē dalībvalstu spējas rezultatīvi un efektīvi izsekot un identificēt, iesaldēt, konfiscēt un pārvaldīt nelikumīgi iegūtus aktīvus.

- **Apspriešanās ar ieinteresētajām personām**

Izstrādājot šo priekšlikumu, Komisija ir apspriedusies ar dažādām ieinteresētajām personām, citstarp ES iestādēm un aģentūrām, aktīvu atguves dienestiem, dalībvalstu tiesībsardzības iestādēm, nevalstiskajām organizācijām un pilsonisko sabiedrību, kā arī starptautiskām organizācijām.

Apspriešanās ar ieinteresētajām personām notika dažādos veidos, arī izmantojot atsauksmes par sākotnējo ietekmes novērtējumu, pasākumus ar ieinteresēto personu piedalīšanos, darbseminārus, mērķorientētas apspriešanas, sabiedrisko apspriešanu, ietekmes novērtējuma vajadzībām veiktu pētījumu, daļēji strukturētas intervijas un darbseminārus par politikas risinājumiem.

Sākotnējais **ietekmes novērtējums** atsauksmju saņemšanai bija publicēts no 2021. gada 9. marta līdz 6. aprīlim. Kopumā tika saņemtas 13 atbildes no dažādām ieinteresētajām personām.

Notika divi **ieinteresēto personu darbsemināri**, proti, 2021. gada 25. un 26. maijā ar aktīvu atguves dienestu pārstāvju līdzdalību un 2021. gada 1. un 2. jūnijā ar Konfiskācijas direktīvas kontaktkomitejas locekļu līdzdalību. Šo darbsemināru mērķis bija iegūt viedokļus par to, kāda ir Konfiskācijas direktīvas un Padomes Lēmuma par aktīvu atguves dienestiem lietderība, efektivitāte, atbilstība, saskaņotība un ES pievienotā vērtība. Pēc šiem darbsemināriem notika mērķorientētas apspriešanas, kurās dalībnieki sniedza rakstiskas atbildes.

Lai apkopotu iedzīvotāju un ieinteresēto personu viedokļus, no 2021. gada 21. jūnija līdz 27. septembrim notika **sabiedriskā apspriešana**. Tika saņemtas 50 atbildes. Atbildēs tika uzsvērtā tiesībsardzības iestāžu pārrobežu sadarbības nozīme cīņā pret līdzekļu noziedzīgu iegūšanu un tika aprakstīti šķēršļi, kas kavē noziedzīgi iegūtu līdzekļu faktisku identificēšanu, pārvaldību un konfiskāciju, piemēram, tas, ka aktīvu atguves dienestu pilnvaras nav pietiekamas un tiem nav piekļuves datiem, kā arī tas, ka Konfiskācijas direktīvas darbības joma ir ierobežota. Turklāt šādu problēmu risināšanas nolūkā respondenti atbalstīja likumdošanas pasākumu attiecīgu atjaunināšanu.

Komisija arī pasūtīja **pētījumu ar mērķi atbalstīt ietekmes novērtējuma sagatavošanu**. Šo pētījumu laikposmā no 2021. gada marta līdz decembrim veica ārējs konsultants. Šā pētījuma sagatavošanas gaitā tika veikta dokumentu izpēte un gandrīz 40 daļēji strukturētas intervijas

ar ieinteresētajām personām, piemēram, Eiropas Savienības Tiesībaizsardzības apmācības aģentūru (*CEPOL*), Eiropas Savienības Aģentūru tiesībaizsardzības sadarbībai (*Eiropols*), Eiropas Savienības Aģentūru tiesu iestāžu sadarbībai krimināllietās (*Eurojust*), tiesībaizsardzības iestādēm, aktīvu atguves dienestiem un nevalstiskajām organizācijām. Turklāt 2021. gada jūlijā tika rīkotas mērķorientētas apspriešanas ar aktīvu atguves dienestiem un Konfiskācijas direktīvas kontaktkomitejas locekļiem rakstisku anketu veidā. Visbeidzot, 2021. gada septembrī tika rīkoti četri papildu darbsemināri, lai apkopotu ieinteresēto personu viedokļus par politikas risinājumiem un identificētu šo politikas risinājumu iespējamo ietekmi.

- **Ietekmes novērtējums**

Ietekmes novērtējumā, ar ko tika atbalstīta šīs iniciatīvas izstrāde, tika pētītas dažādas politikas iespējas nolūkā rast risinājumu tam, ka ES aktīvu atgūšanas sistēma nav pietiekami nodrošināta, lai varētu rezultatīvi cīnīties pret noziedzīgo organizāciju sarežģītajiem darbības veidiem. Papildus bāzes scenārijam, kurā paredzēts, ka pašreizējā situācija netiks mainīta, tika analizēti tālāk aprakstītie risinājumi.

Piedāvātais **1. risinājums** ietver **nelegislatīvus pasākumus** ar mērķi atbalstīt pieredzes, zināšanu un paraugprakses apmaiņu starp kompetentajām iestādēm nolūkā stiprināt aktīvu atgūšanas spējas un izpratni par dažādiem aktīvu atgūšanas posmiem. Šo apmaiņu varētu vēl vairāk uzlabot, izstrādājot atbilstošus ES norādījumus un vajadzības gadījumā apmācot kompetentās iestādes.

Saskaņā ar **2. risinājumu** pasākumi galvenokārt būtu **mērķtiecīgi grozījumi** Padomes Lēmumā par līdzekļu atguves dienestiem un Konfiskācijas direktīvā, lai precizētu esošo vispārējo prasību darbības jomu un pastiprinātu to efektivitāti. Šie pasākumi ietvertu prasības dalībvalstīm pieņemt valsts stratēģiju par aktīvu atgūšanu un nodrošināt, ka kompetento iestāžu rīcībā ir nepieciešamās prasmes un resursi. Šis risinājums ietvertu arī pasākumus, kuru mērķis ir uzlabot pārrobežu sadarbību starp aktīvu atguves dienestiem, citstarp nodrošinot piekļuvi datubāzēm, un plašākas iesaldēšanas pilnvaras.

Piedāvātajā **3. risinājumā** būtu ietverti 2. risinājumā paredzētie pasākumi un arī **detalizētākas prasības** dalībvalstīm visos atgūšanas procesa posmos. Tas ietvertu tādas pienākumus kā sistemātiska finanšu izmeklēšanas uzsākšana, kā arī īpašas prasības saistībā ar aktīvu pārvaldību, piemēram, plānošana pirms aresta uzlikšanas, iepriekšēja pārdošana un specializētu aktīvu pārvaldības biroju izveide. Turklāt tiktu paplašināta Konfiskācijas direktīvas darbības joma, lai iekļautu plašāku noziegumu klāstu: tiktu paplašināts pašreizējais noteikums par konfiskāciju bez notiesājoša sprieduma, un tiktu ieviests neizskaidrojamas bagātības konfiskācijas modelis, kas nodrošinātu tādu aktīvu konfiskāciju, kuri nav saistīti ar konkrētu noziegumu.

Saskaņā ar **4. risinājumu** pasākumi tiktu balstīti uz 3. risinājumā paredzētajiem pasākumiem, bet noteikumu darbības joma tiktu paplašināta, attiecinot tos uz visiem noziegumiem, un tie ietvertu plašākas prasības attiecībā uz izmeklēšanu uzsākšanu. Turklāt tiktu noteikti konkrētāki nosacījumi attiecībā uz steidzamiem iesaldēšanas rīkojumiem un informācijas apmaiņu starp aktīvu atguves dienestiem.

Ņemot vērā katra risinājuma atšķirīgo ekonomisko, sociālo un vidisko ietekmi, kā arī to vērtību lietderības, efektivitātes un proporcionalitātes ziņā, ietekmes novērtējumā tika konstatēts, ka vēlamais risinājums ir 3. risinājums.

Pasākumi saskaņā ar 1. risinājumu var būt kā papildinājums tiesību aktu grozījumiem, tomēr, ņemot vērā to, ka identificētās problēmas lielā mērā izrietēja no tiesiskā regulējuma, ar tiem nebūtu pietiekami, lai tās produktīvi novērstu. Arī 2. risinājums pašreizējo situāciju palīdzētu uzlabot tikai ierobežotā mērā, jo nedaudzās papildu prasības salīdzinājumā ar *status quo* vien nedaudz stiprinātu aktīvu izsekošanas un identificēšanas spējas, nebūtu pietiekamas, lai nodrošinātu efektīvu iesaldēto aktīvu pārvaldību, un neattiektos uz visām attiecīgajām noziedzīgajām darbībām, jo konfiskācijas pasākumu darbības joma joprojām būtu ierobežota.

Attiecībā uz 3. risinājumu tika konstatēts, ka pasākumi, kas attiecas uz aktīvu izsekošanu un identificēšanu, un pasākumi, kas nodrošina rezultatīvu līdzekļu pārvaldības mehānismu un konfiskācijas modeļu pieņemšanu, ievērojami uzlabotu aktīvu atgūšanas sistēmas lietderību. Neraugoties uz izmaksām, tika uzskatīts, ka šie pasākumi ir efektīvi, ņemot vērā konfiskācijas rādītāju jūtamās kvalitatīvās pārmaiņas, un samērīgi attiecībā uz administratīvo slogu un iejaukšanos dalībvalstu organizatoriskajās struktūrās. Saistībā ar pamattiesībām tika konstatēts, ka 3. risinājuma un jo īpaši jaunā konfiskācijas modeļa ietekme, ņemot vērā problēmas mērogu, ir līdzsvarota ar aizsardzības pasākumiem un izvirzīto politikas mērķi.

Attiecībā uz 4. risinājumu paredzamais ieguvums lietderības ziņā būtu ierobežots salīdzinājumā ar papildu izmaksām un būtiskāku iejaukšanos dalībvalstu brīvībā organizēt savus aktīvu atgūšanas mehānismus atbilstoši savai izvēlei un valsts prioritātēm.

Pēc tam, kad Regulējuma kontroles padome 2022. gada 4. martā sniedza pozitīvu atzinumu bez iebildumiem, ietekmes novērtējums tika pārskatīts, lai uzlabotu politikas risinājumu izklāstu un salīdzinājumu, citstarp saistībā ar to izmaksām, ieguvumiem un ietekmi. Ietekmes novērtējums tika pārskatīts vēlreiz, lai labāk atspoguļotu dažādu ieinteresēto personu viedokļus un aprakstītu to, kā identificētās problēmas atšķiras dažādās dalībvalstīs. Visbeidzot, veicot pārskatīšanu, tika iekļauts apraksts par paredzētā priekšlikuma pirmo uzraudzības un izvērtēšanas programmu.

- **Normatīvā atbilstība un vienkāršošana**

Saskaņā ar Komisijas Normatīvās atbilstības un izpildes programmu (*REFIT*) visām iniciatīvām, kuru mērķis ir veikt izmaiņas spēkā esošajos ES tiesību aktos, vajadzētu būt vērstām uz to, lai vienkāršotu un efektīvāk sasniegtu noteiktos politikas mērķus (t. i., lai samazinātu nevajadzīgas regulējuma izmaksas). Ietekmes analīze liecina, ka ierosinātajā direktīvā paredzētie pasākumi varētu radīt slogu dalībvalstīm, taču to atsvērtu ieguvumi.

Ciktāl ierosinātās direktīvas noteikumos ir paredzēta stratēģiskāka pieeja aktīvu atgūšanai, ir noteikti iedarbīgi rīki aktīvu konfiskācijai un ir nodrošināts, ka kompetento iestāžu rīcībā ir nepieciešamie resursi, prasmes un pilnvaras, dalībvalstu aktīvu atgūšanas sistēmas, kā arī pārrobežu sadarbība kļūs ievērojami efektīvāka.

Ar šiem pasākumiem saistīto regulatīvo slogu vairāk nekā kompensēs ieguvumi, kas izpaudīsies kā lielāka nelikumīgi iegūto aktīvu apjoma identificēšana, iesaldēšana un konfiskācija, kā arī to vērtības saglabāšana vai pat palielināšana.

- **Pamattiesības**

Visos pasākumos, kas paredzēti šajā priekšlikumā, ir ievērotas pamattiesības un pamatbrīvības, kas noteiktas Eiropas Savienības Pamattiesību hartā un ir attiecīgi jāīsteno. Lai noteiktu jebkādos šādu pamattiesību un pamatbrīvību izmantošanas ierobežojumus, ir jāievēro Hartas 52. panta 1. punkts, proti, tiem ir jāpiemēro proporcionalitātes princips attiecībā uz likumīgo mērķi, lai tie patiešām atbilstu vispārējas nozīmes mērķiem, ko atzinusi Savienība, un vajadzībai aizsargāt citu personu tiesības un brīvības. Ierobežojumiem ir jābūt noteiktiem tiesību aktos, un tajos ir jārespektē Hartā noteikto tiesību un brīvību būtība.

Iejaukšanās pamattiesībās (citstarp jo īpaši īpašumtiesībās), īstenojot ierosinātos pasākumus, ir pamatota ar nepieciešamību iedarbīgā veidā atņemt noziedzniekiem un jo īpaši organizētās noziedzības struktūrām to nelikumīgos aktīvus, kas tiem ir gan galvenais stimuls pastrādāt noziegumus, gan arī līdzeklis, kas ļauj tiem turpināt un paplašināt noziedzīgās darbības. Ierosinātie pasākumi aprobežojas tikai ar to, kas ir nepieciešams minētā mērķa sasniegšanai. Jaunieviestais konfiskācijas modelis ir pamatots ar raksturīgajām grūtībām, kas rodas, sasaistot aktīvus ar konkrētiem noziegumiem, ja to īpašnieks ir iesaistīts organizētās noziedzības darbībās, ko veido vairāki noziedzīgi nodarījumi, kuri izdarīti ilgākā laikposmā. Visbeidzot, pamattiesību ievērošana tiks nodrošināta ar garantijām, citstarp iedarbīgiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem, kas skartajai personai būs pieejami attiecībā uz visiem ierosinātajā direktīvā paredzētajiem pasākumiem, arī jaunieviestajām prasībām saistībā ar iepriekšēju pārdošanu vai jauno konfiskācijas modeli.

Ar šo priekšlikumu arī tiek nodrošināts, ka, īstenojot direktīvu, tiek piemēroti attiecīgie ES datu aizsardzības noteikumi.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Priekšlikums neietekmē Eiropas Savienības budžetu.

5. CITI ELEMENTI

- **Īstenošanas plāni un uzraudzības, izvērtēšanas un ziņošanas kārtība**

Ierosinātās direktīvas īstenošana tiks pārskatīta pēc trim gadiem no tās stāšanās spēkā, un pēc tam Komisija iesniegs ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei. Šajā ziņojumā tiks novērtēts, kādā mērā dalībvalstis ir veikušas pasākumus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Pēc pieciem gadiem no šīs direktīvas stāšanās spēkā Komisija iesniegs Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kurā izvērtēta tās ietekme un pievienotā vērtība.

- **Detalizēts konkrētu priekšlikuma noteikumu skaidrojums**

Šā direktīvas priekšlikuma struktūru veido astoņas nodaļas.

Vispārīgi noteikumi par aktīvu atgūšanu un konfiskāciju (1 nodaļa, 1., 2. un 3. pants)

Direktīvas 1. pantā ir noteikts tiesību akta priekšmets, proti, paredzēti minimālie noteikumi par īpašuma izsekošanu un identificēšanu, iesaldēšanu, konfiskāciju un pārvaldību krimināllietās un atvieglota Savienības ierobežojošo pasākumu īstenošana, ja tas nepieciešams, lai novērstu, atklātu vai izmeklētu noziedzīgus nodarījumus, kas saistīti ar šādu pasākumu pārkāpumiem.

Direktīvas 2. pantā ir definēta darbības joma, uzskaitot noziedzīgos nodarījumus, uz kuriem būtu jāattiecinā šajā direktīvā izklāstītie noteikumi. Šajā sarakstā ir iekļauti LESD 83. pantā uzskaitītie noziegumi un noziegumi, kuru definīcijas saskaņotas ES līmenī. Turklāt pantā par darbības jomu ir iekļauti vairāki noziegumi, ko parasti veic organizētās noziedzības grupas. Tie ietver arī nodarījumus, kas saistīti ar Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumiem. Īpašuma izsekošanas un identificēšanas nolūkos ir ietverti nodarījumi, par kuriem paredzētais maksimālais brīvības atņemšanas sods ir vismaz viens gads.

Direktīvas 3. pantā ir definēti galvenie termini, ko izmanto aktīvu atgūšanas procesā, saglabājot pašlaik Konfiskācijas direktīvā iekļautās definīcijas un pievienojot jaunas definīcijas, piemēram, saistībā ar izsekošanas izmeklēšanām, kā arī jēdzienus “mērķtiecīgas finanšu sankcijas” un “Savienības ierobežojošie pasākumi”. Atsauces uz terminu “aktīvi” ir jāsaprot netehniski. Noteikumos par īpašuma izsekošanu un identificēšanu, iesaldēšanu, konfiskāciju un pārvaldību krimināllietās tiek lietoti un definēti termini “noziedzīgi iegūti līdzekļi”, “nozieguma rīki” un “īpašums”.

Noteikumi par aktīvu izsekošanu un identificēšanu (II nodaļa, 4.–10. pants)

Direktīvas II nodaļas noteikumu pamatā ir LESD 87. panta 2. punkts. Tātad šo noteikumu mērķis ir izsekot un identificēt īpašumu krimināllietās, kā arī atvieglot Savienības ierobežojošo pasākumu īstenošanu, ja tas nepieciešams, lai novērstu, atklātu vai izmeklētu noziedzīgus nodarījumus, kas saistīti ar šādu pasākumu pārkāpumiem.

Direktīvas 4. pantā ir noteikts, ka dalībvalstis nodrošina aktīvu izsekošanas izmeklēšanu, lai atvieglotu pārrobežu sadarbību, it īpaši tad, ja pastāv aizdomas, ka noziedzīgs nodarījums var radīt ievērojamu ekonomisko peļņu, un lai novērstu, atklātu vai izmeklētu Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumus.

Direktīvas 5. pantā ir noteikts pienākums dalībvalstīm izveidot vismaz vienu aktīvu atguves dienestu saskaņā ar spēkā esošo Padomes Lēmumu par līdzekļu atguves dienestiem. Papildus spēkā esošajiem noteikumiem šajā pantā ir izklāstīti konkrētie aktīvu atguves dienestu uzdevumi, citstarp informācijas apmaiņa ar citiem aktīvu atguves dienestiem citās dalībvalstīs, arī saistībā ar Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumu novēršanu, atklāšanu un izmeklēšanu. Šajā pantā arī paredzēts, ka aktīvu atguves dienestu uzdevums ir izsekot un identificēt to personu un vienību īpašumu, uz kurām attiecas Savienības ierobežojošie pasākumi. Šajā kontekstā aktīvu atguves dienestiem būtu arī pilnvaras veikt tūlītējas darbības, lai uz laiku iesaldētu attiecīgo īpašumu.

Direktīvas 6. pantā ir izklāstīts, kāda informācija dalībvalstīm būtu jādara tieši pieejama aktīvu atguves dienestiem, lai nodrošinātu ātru reakciju uz informācijas pieprasījumiem no citām dalībvalstīm; šis aspekts nav reglamentēts Padomes Lēmumā par līdzekļu atguves dienestiem.

Direktīvas 7. pantā ir paredzētas īpašas garantijas attiecībā uz piekļuvi informācijai. Šā noteikuma mērķis ir nodrošināt, ka valsts iestādes var piekļūt informācijai, pamatojoties uz vajadzību pēc informācijas, ievērojot nepieciešamos drošības un konfidencialitātes noteikumus.

Ar 8. pantu tiek izveidota uzraudzības sistēma attiecībā uz kompetento valsts iestāžu piekļuvi informācijai. Šā noteikuma mērķis ir novērst jebkādus pārkāpumus vai neatbilstīgu piekļuvi informācijai.

Ar 9. pantu tiek reglamentēta informācijas apmaiņa starp aktīvu atguves dienestiem gan pēc savas iniciatīvas, gan pēc pieprasījuma, un tajā ir sniegta detalizētāka informācija nekā Padomes Lēmumā par līdzekļu atguves dienestiem, citstarp ir noteikti šādas apmaiņas mērķi, minimālā informācija, kas ir jāiekļauj pārrobežu pieprasījumos, informācijas apmaiņas kanāls (*SIENA*) un atteikuma pamatojumi.

Direktīvas 10. pantā ir noteikti termiņi atbilžu sniegšanai uz informācijas pieprasījumiem, nemainot termiņus, kas paredzēti Padomes Lēmumā par līdzekļu atguves dienestiem, kurā ir dota atsauce uz Padomes Pamatlēmumā 2006/960/TI¹⁷ noteiktajiem termiņiem. Ar šo noteikumu reglamentē divus scenārijus, proti, parastus pieprasījumus, uz kuriem būtu jāatbild septiņās dienās, un steidzamus pieprasījumus, kas būtu jāizskata astoņās stundās.

Noteikumi par aktīvu iesaldēšanu un konfiskāciju (III nodaļa, 11.–18. pants)

Noteikumu par iesaldēšanu un konfiskāciju pamatā ir LESD 83. pants. Tātad III nodaļas noteikumi attiecas uz noziedzīgiem nodarījumiem, kuriem piemēro šīs direktīvas 2. panta 1.–4. punktu, bet ne uz iesaldēšanu saskaņā ar Savienības ierobežojošiem pasākumiem.

Direktīvas 11. pantā ir noteikts, ka dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka nelikumīgi iegūtus aktīvus var ātri un vajadzības gadījumā nekavējoties iesaldēt, lai novērstu to izšķērdēšanu. Papildus Konfiskācijas direktīvā noteiktajiem pasākumiem šie pasākumi ietver arī iespēju aktīvu atguves dienestiem veikt pagaidu steidzamus iesaldēšanas pasākumus līdz tam, kad var izdot oficiālu iesaldēšanas rīkojumu. Šajā pantā ir paredzēta arī īpaša garantija, kas paredz, ka iesaldēšanas rīkojums paliek spēkā tikai tik ilgi, cik nepieciešams, un ka īpašums nekavējoties būtu jāatdod atpakaļ, ja tas nav konfiscēts.

Direktīvas 12. pantā ir noteikts, ka dalībvalstis nodrošina iespēju konfiscēt nozieguma rīkus un noziedzīgi iegūtus līdzekļus pēc galīga notiesājoša sprieduma pasludināšanas un nodrošina iespēju konfiscēt noziedzīgi iegūtajiem līdzekļiem līdzvērtīgu īpašumu (“standarta un vērtības konfiskācija”, kas paredzēta spēkā esošajos ES noteikumos).

Saskaņā ar 13. pantu dalībvalstis nodrošina iespēju konfiscēt īpašumus, ko apsūdzētā vai aizdomās turētā persona nodevusi trešai personai, lai izvairītos no konfiskācijas (“konfiskācija, ko piemēro trešām personām”, kas paredzēta Konfiskācijas direktīvā). Šāda konfiskācija ir pamatota tikai tad, ja trešā persona zināja vai tai vajadzēja zināt, ka īpašums ir

¹⁷ Padomes Pamatlēmums 2006/960/TI (2006. gada 18. decembris) par Eiropas Savienības dalībvalstu tiesībsargājošo iestāžu informācijas un izlūkdatu apmaiņas vienkāršošanu (OV L 386, 29.12.2006., 89. lpp.).

nodots šādā nolūkā. Noteikumos ir izklāstīti apstākļi, kas ir būtiski šādu gadījumu novērtēšanai.

Direktīvas 14. pantā ir noteikts, ka dalībvalstis nodrošina iespēju konfiscēt notiesātas personas īpašumu, ja dalībvalsts tiesa ir pārliecināta, ka īpašums ir iegūts noziedzīgas darbības rezultātā (“paplašināta konfiskācija”). Valsts tiesai, veicot novērtējumu, būtu jāņem vērā visi lietas apstākļi, arī tas, ka īpašuma vērtība nav samērīga ar notiesātas personas likumīgajiem ienākumiem. Atšķirībā no Konfiskācijas direktīvas šai iespējai vajadzētu būt pieejamai attiecībā uz visiem noziegumiem, kas ietilpst šīs direktīvas darbības jomā.

Saskaņā ar 15. pantu dalībvalstis paredz konfiscēšanas iespēju, ja ir visi pierādījumi par noziedzīgu nodarījumu, bet notiesāšana nav iespējama ierobežota skaita apstākļu dēļ. Šie apstākļi ietver ne vien slimību un bēguļošanu (kas jau ir iekļauti Konfiskācijas direktīvā), bet arī aizdomās turētās vai apsūdzētās personas nāvi, kā arī imunitāti vai amnestiju, vai to, ka ir beidzies valsts tiesību aktos noteiktais termiņš. Nodarījumi, par kuriem piemēro konfiskāciju, ir tikai tie nodarījumi, par kuriem paredzētais maksimālais brīvības atņemšanas sods ir vismaz četri gadi.

Ar 16. pantu tiek ieviesta jauna konfiskācijas iespēja, saskaņā ar kuru aktīvi tiek iesaldēti, pamatojoties uz aizdomām par iesaisti organizētās noziedzības darbībās, kā arī tad, ja konfiskācija saskaņā ar citiem direktīvas noteikumiem nav iespējama. Valsts tiesai būtu jāļauj konfiscēt aktīvus tikai tad, ja tā ir pārliecināta, ka attiecīgie aktīvi ir iegūti noziedzīgu darbību rezultātā. Šim konstatējumam ir jābūt balstītam uz visu lietas apstākļu vispusīgu novērtējumu, citstarp to, vai īpašuma vērtība nav nesamērīga ar īpašnieka likumīgajiem ienākumiem. Nodarījumi, par kuriem piemēro konfiskāciju, ir tikai tie nodarījumi, par kuriem paredzētais maksimālais brīvības atņemšanas sods ir vismaz četri gadi.

Direktīvas 17. pantā ir noteikts, ka dalībvalstīm ir jānodrošina aktīvu izsekošanas izmeklēšana pēc notiesāšanas, lai nodrošinātu konfiskācijas rīkojuma rezultātu izpildi. Turklāt šajā pantā ir noteikts, ka dalībvalstīm ir jāapsver iespēja izmantot konfiscētos īpašumus sabiedriskiem vai sociāliem mērķiem. Abi noteikumi ir balstīti uz attiecīgajiem Konfiskācijas direktīvas noteikumiem.

Direktīvas 18. panta mērķis (līdzīgi attiecīgajam noteikumam Konfiskācijas direktīvā) ir nodrošināt, ka konfiskācijas pasākumi neietekmē cietušo tiesības uz kompensāciju.

Noteikumi par aktīvu pārvaldību (IV nodaļa, 19., 20. un 21. pants)

Noteikumu par pārvaldību pamatā ir LESD 83. pants. Tātad IV nodaļas noteikumus piemēro noziedzīgiem nodarījumiem, kas ietverti šīs direktīvas 2. panta 1.–4. punkta darbības jomā, bet ne iesaldēšanai saskaņā ar Savienības ierobežojošiem pasākumiem.

Direktīvas 19. pantā ir noteikts, ka dalībvalstis nodrošina, ka iesaldētie vai konfiscētie aktīvi tiek efektīvi pārvaldīti līdz to atsavināšanai. Turklāt, precizējot šīs vispārīgās prasības tvērumu (līdzīgi attiecīgajam noteikumam Konfiskācijas direktīvā), šā noteikuma mērķis ir saglabāt īpašumu vērtību un līdz minimumam samazināt pārvaldības izmaksas. Lai sasniegtu šo mērķi, dalībvalstīm ir jāveic provizorisks novērtējums par izmaksām, kas radīsies, pārvaldot īpašumus (“plānošana pirms aresta uzlikšanas”).

Direktīvas 20. pantā ir noteikts, ka dalībvalstis paredz iespēju iesaldētos aktīvus nodot vai pārdot pirms konfiskācijas rīkojuma izdošanas (“iepriekšēja pārdošana”). Šajā noteikumā sīkāk precizē šā vispārējā pienākuma (kā noteikts Konfiskācijas direktīvā) tvērumu, paredzot, ka noteiktos apstākļos ir jāveic iepriekšēja pārdošana, lai izvairītos no īpašuma vērtības zuduma vai lai pārvaldības izmaksas nekļūtu nesamērīgas. Uz šo prasību attiecas vairākas garantijas, lai aizsargātu skartās personas likumīgās intereses. Šīs garantijas papildus vispārējām garantijām ietver arī tiesības tikt uzklaštam pirms lēmuma par iepriekšēju pārdošanu pieņemšanas. Šie noteikumi attiecas uz īpašumu, kas identificēts, īstenojot Savienības ierobežojošos pasākumus, tādā apmērā, ciktāl tas ir iesaldēts saistībā ar apsūdzībām krimināllietās, piemēram, par Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumiem. Turklāt 20. pantā ir paredzēta iespēja iekasēt iesaldēto aktīvu pārvaldības izmaksas no faktiskā īpašnieka.

Direktīvas 21. pantā ir noteikts, ka dalībvalstīm ir jāizveido vismaz viens aktīvu pārvaldības birojs, kā arī precīzāk nekā attiecīgajos Konfiskācijas direktīvas noteikumos ir izklāstīti aktīvu pārvaldības biroju uzdevumi.

Noteikumi par garantijām (V nodaļa, 22., 23. un 24. pants)

Noteikumu par garantijām pamatā ir LESD 82. panta 2. punkts. Tātad V nodaļas noteikumus piemēro noziedzīgiem nodarījumiem, kas ietilpst šīs direktīvas 2. panta 1.–4. punkta darbības jomā.

Šajā nodaļā paredzēto garantiju pamatā lielā mērā ir pašreizējie Konfiskācijas direktīvas noteikumi, taču tajā sniegti arī papildu precizējumi, kas palielina garantiju iedarbīgumu, un tos atjaunina atbilstoši jaunajiem datu aizsardzības noteikumiem.

Direktīvas 22. panta mērķis ir nodrošināt, ka skartās personas tiek informētas par pieņemtajiem iesaldēšanas un konfiskācijas pasākumiem, citstarp par to pieņemšanas iemesliem.

Direktīvas 23. pantā ir noteiktas konkrētākas prasības, kas nodrošina, ka ir pieejami iedarbīgi tiesiskās aizsardzības līdzekļi pret pasākumiem, kas veikti, pamatojoties uz šīs direktīvas noteikumiem. Tas ietver arī tiesības uz advokāta palīdzību.

Noteikumi par aktīvu atgūšanas stratēģisko satvaru (VI nodaļa, 24.–27. pants)

Lielākā daļa noteikumu šajā nodaļā ir jauni, un to mērķis ir nodrošināt, ka aktīvu atgūšanas un konfiskācijas process kopumā ir iedarbīgāks.

Direktīvas 24. pantā ir noteikts, ka dalībvalstis pieņem valsts stratēģiju par aktīvu atgūšanu un ik pēc pieciem gadiem to atjaunina. Valsts stratēģijai vajadzētu būt instrumentam, kuru dalībvalstis var izmantot, lai noteiktu pasākumus nolūkā pastiprināt aktīvu atgūšanas procesā iesaistīto valsts iestāžu centienus, nodrošināt un veicināt sadarbību un koordināciju un novērtēt progresu. Šajā nolūkā stratēģijā būtu jānosaka mērķi, resursu (arī apmācības) vajadzības, kā arī sadarbības mehānismi starp attiecīgajām valsts iestādēm.

Direktīvas 25. pantā ir noteikts, ka dalībvalstis nodrošina, ka jo īpaši aktīvu atguves dienestu un aktīvu pārvaldības biroju rīcībā ir nepieciešamie resursi to uzdevumu veikšanai.

Direktīvas 26. pantā ir noteikts, ka dalībvalstis izveido centralizētu reģistru, kurā ir attiecīgā informācija par iesaldētajiem, pārvaldītajiem un konfiscētajiem aktīviem. Aktīvu atguves dienestiem, aktīvu pārvaldības birojiem, kā arī citām iestādēm, kuru uzdevums ir aktīvu izsekošana un identificēšana vai pārvaldība, vajadzētu būt iespējai piekļūt šim reģistram.

Direktīvas 27. pantā ir noteikts, ka dalībvalstis vāc statistikas datus par pasākumiem, kas veikti, pamatojoties uz šo direktīvu, un katru gadu šādus datus paziņo Komisijai. Lai varētu pienācīgi novērtēt saskaņā ar šo direktīvu pieņemto pasākumu iedarbīgumu, ir būtiski, lai tiktu nodrošināti ticami un pilnīgi statistikas dati. Ar šo pantu Komisija tiek pilnvarota vajadzības gadījumā pieņemt deleģētos aktus par vācamo informāciju un metodiku.

Noteikumi par sadarbību starp aktīvu atguves dienestiem un ES struktūrām, aģentūrām un trešām valstīm (VII nodaļa, 28. un 29. pants)

Noteikumi par sadarbību ir jauni un atspoguļo mērķi nodrošināt visaptverošu tiesisko regulējumu, kas aptver visus attiecīgos aktīvu atgūšanas aspektus.

Direktīvas 28. panta mērķis ir nodrošināt sadarbību starp aktīvu atguves dienestiem un Eiropas Prokuratūru, Eiropolu un *Eurojust*, lai atvieglotu tāda īpašuma izsekošanu un identificēšanu, kam var piemērot konfiskāciju. Šajā pantā arī paredzēts, ka aktīvu atguves dienestiem būs vajadzības gadījumā jāsadarbjas ar Eiropolu un *Eurojust*, lai novērstu, atklātu vai izmeklētu nodarījumus, kas saistīti ar Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumiem.

Direktīvas 29. panta mērķis ir nodrošināt sadarbību starp aktīvu atguves dienestiem, kā arī aktīvu pārvaldības birojiem un partneriem trešās valstīs. Sadarbība starp aktīvu atguves dienestiem attiecas arī uz situācijām, kad tas ir nepieciešams, lai novērstu, atklātu vai izmeklētu nodarījumus, kas saistīti ar Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumiem.

Nobeiguma noteikumi (VIII nodaļa, 30.–37. pants)

Šajā nodaļā ir aplūkoti vairāki juridiski un tehniski jautājumi. Pirmkārt, tajā Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt deleģētos aktus, ievērojot attiecīgajā pantā (30. pantā) izklāstītos nosacījumus. Otrkārt, tajā ir noteikts, ka dalībvalstis paziņo Komisijai par norīkotajām kompetentajām iestādēm, kā arī attiecīgajiem kontaktpunktiem saskaņā ar šīs direktīvas 5. un 21. pantu (31. pants). Turklāt šajā nodaļā ir iekļauts noteikums par transponēšanu valsts tiesību aktos (32. pants) un paredzēts Komisijas pienākums ziņot Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs direktīvas īstenošanu, kā arī par tās turpmāku izvērtēšanu (33. pants). Tajā ir precizētas saiknes ar citiem tiesību aktiem (34. pants) un ir paredzēts aizstāt piecus spēkā esošos tiesību aktus (35. pants); vienīgi Dānijai arī turpmāk būtu saistošs Padomes Lēmums par līdzekļu atguves dienestiem, lai nodrošinātu, ka sadarbību ar Dānijas aktīvu atguves dienestiem arī turpmāk regulē attiecīgais ES *acquis*. Visbeidzot, šajā nodaļā ir iekļauti noteikumi par stāšanos spēkā (36. pants) un adresātiem (37. pants).

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA**par aktīvu atgūšanu un konfiskāciju**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 82. panta 2. punktu, 83. panta 1. un 2. punktu un 87. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu¹⁸,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Eiropola 2021. gada smagās un organizētās noziedzības draudu novērtējumā (*SOCTA*) uzsvērts, ka pieaug organizētās noziedzības un noziedznieku iefiltrēšanās draudi. Tā kā organizētās noziedzības struktūras gūst lielus ienākumus, kas katru gadu sasniedz vismaz 139 miljardus EUR un kas arvien vairāk tiek legalizēti, izmantojot paralēlu pagrīdes finanšu sistēmu, šādu noziedzīgi iegūtu līdzekļu pieejamība būtiski apdraud ekonomikas un sabiedrības integritāti, graujot tiesiskumu un pamattiesības. ES Organizētās noziedzības novēršanas stratēģijas 2021.–2025. gadam mērķis ir risināt šīs problēmas, veicinot pārrobežu sadarbību, atbalstot rezultatīvu izmeklēšanu pret noziedzīgiem tīkliem, likvidējot noziedzīgi iegūtus līdzekļus un nodrošinot, ka tiesībsargāšanas un tiesu iestādes piemērojas digitālajam laikmetam.
- (2) Galvenais faktors, kas motivē pārrobežu organizēto noziedzību, citstarp augsta riska noziedzīgos tīklus, ir finansiāls ieguvums. Tāpēc, lai novērstu organizētās noziedzības radītos nopietnos draudus, būtu jānodrošina kompetentajām iestādēm līdzekļi, ar kuriem rezultatīvi izsekot un identificēt, iesaldēt, konfiscēt un pārvaldīt nozieguma rīkus un noziedzīgi iegūtus līdzekļus un īpašumu, kas iegūts noziedzīgu darbību rezultātā.
- (3) Lai aktīvu atgūšanas sistēma būtu iedarbīga, ir jānodrošina ātra nozieguma rīku un noziedzīgi iegūtu līdzekļu, kā arī īpašuma, par kuru ir aizdomas, ka tā izcelsme ir noziedzīga, izsekošana un identificēšana. Šādi līdzekļi, nozieguma rīki un īpašums būtu jāiesaldē, lai novērstu to pazušanu, un pēc tam, noslēdzoties kriminālprocesam, tie būtu jākonfiscē. Lai aktīvu atgūšanas sistēma būtu iedarbīga, ir nepieciešama arī iesaldētā un konfiscētā īpašuma lietderīga pārvaldība nolūkā saglabāt tā vērtību valstij vai restitūcijai cietušajiem.
- (4) Pašreizējo Savienības tiesisko regulējumu par noziedzīgi iegūtu līdzekļu, nozieguma rīku un īpašuma izsekošanu un identificēšanu, iesaldēšanu, konfiskāciju un pārvaldību,

¹⁸ OV C [...], [...], [...]. lpp.

kā arī par aktīvu atguves dienestiem veido Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/42/ES¹⁹, Padomes Lēmums 2007/845/TI²⁰ un Padomes Pamatlēmums 2005/212/TI²¹. Komisija izvērtēja Direktīvu 2014/42/ES un Padomes Lēmumu 2007/845/TI un secināja, ka ar pašreizējo regulējumu nav pilnībā sasniegts politikas mērķis apkarot organizēto noziedzību, atgūstot tās darbībās gūto peļņu.

- (5) Tāpēc spēkā esošais tiesiskais regulējums būtu jāatjaunina, lai atvieglotu un nodrošinātu rezultatīvus aktīvu atgūšanas un konfiskācijas pasākumus visā Savienībā. Šajā nolūkā šajā direktīvā būtu jāparedz minimālie noteikumi par īpašuma izsekošanu un identificēšanu, iesaldēšanu, konfiskāciju un pārvaldību saistībā ar procesu krimināllietās. Šajā kontekstā process krimināllietās ir autonomas Savienības tiesību jēdziens, ko interpretē Eiropas Savienības Tiesa neatkarīgi no Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūras. Šis jēdziens aptver visu veidu iesaldēšanas un konfiskācijas rīkojumus, kas izdoti pēc procesa saistībā ar noziedzīgu nodarījumu. Tas aptver arī citu veidu rīkojumus, kas izdoti bez galīgā notiesājošā sprieduma. Process krimināllietās varētu ietvert arī policijas un citu tiesībsardzības iestāžu veiktu kriminālizmeklēšanu. Ir jāpastiprina kompetento iestāžu spēja atņemt noziedzniekiem noziedzīgi iegūtos līdzekļus. Šajā nolūkā būtu jāparedz noteikumi, lai stiprinātu aktīvu izsekošanas un identificēšanas, kā arī iesaldēšanas spējas, uzlabotu iesaldētā un konfiscētā īpašuma pārvaldību, stiprinātu instrumentus nozieguma rīku un noziedzīgi iegūtu līdzekļu, kā arī noziedzīgu organizāciju noziedzīgās darbībās iegūtā īpašuma, konfiscēšanai un uzlabotu aktīvu atgūšanas sistēmas vispārējo efektivitāti.
- (6) Turklāt bezprecedenta un tālejošu Savienības ierobežojošo pasākumu pieņemšana, ko izraisīja Krievijas iebrukums Ukrainā, atklāja nepieciešamību pastiprināt centienus nodrošināt gan nozaru, gan atsevišķu Savienības ierobežojošo pasākumu iedarbīgu īstenošanu visā Savienībā. Kaut gan Savienības ierobežojošie pasākumi pēc būtības nav krimināltiesiski un noziedzīga rīcība nav to piemērošanas priekšnosacījums, arī tie balstās uz līdzekļu iesaldēšanu (t. i., mērķtiecīgām finanšu sankcijām) un nozaru pasākumiem, un tādējādi tos būtu vieglāk piemērot, ja tiktu uzlabotas īpašuma identificēšanas un izsekošanas iespējas. Šādā nolūkā būtu jāpieņem noteikumi, lai uzlabotu tādu personu un vienību īpašumā vai kontrolē esoša vai kontrolēta īpašuma faktiski identificēšanu un izsekošanu, uz kurām attiecas šādi ierobežojoši pasākumi, un lai veicinātu aktīvu atguves dienestu plašāku starptautisko sadarbību ar to partneriem trešās valstīs. Tomēr ar iesaldēšanu un konfiskāciju saistītie pasākumi, kas paredzēti šajā direktīvā (jo īpaši tās III un IV nodaļā), joprojām attiecas tikai uz gadījumiem, kad īpašums ir iegūts noziedzīgu darbību rezultātā, piemēram, pārkāpjot Savienības noteiktus ierobežojošus pasākumus. Ar šo direktīvu netiek reglamentēta līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšana saskaņā ar Savienības ierobežojošiem pasākumiem.
- (7) Pasākumi, kuru mērķis ir palielināt spējas izsekot un identificēt attiecīgo īpašumu saistībā ar personām vai vienībām, uz kurām attiecas Savienības ierobežojošie pasākumi, kā arī papildu pasākumi, lai nodrošinātu, ka šāds īpašums netiek nodots vai

¹⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/42/ES (2014. gada 3. aprīlis) par nozieguma rīku un noziedzīgi iegūtu līdzekļu iesaldēšanu un konfiskāciju Eiropas Savienībā (OV L 127, 29.4.2014., 39. lpp.).

²⁰ Padomes Lēmums 2007/845/TI (2007. gada 6. decembris) attiecībā uz sadarbību starp dalībvalstu līdzekļu atguves dienestiem noziedzīgi iegūtu līdzekļu vai citu īpašumu meklēšanas un identificēšanas jomā (OV L 332, 18.12.2007., 103. lpp.)

²¹ Padomes Pamatlēmums 2005/212/TI (2005. gada 24. februāris) par noziedzīgi iegūtu līdzekļu, nozieguma rīku un īpašuma konfiskāciju (OV L 68, 15.3.2005., 49. lpp.).

slēpts, lai izvairītos no Savienības ierobežojošajiem pasākumiem, palīdzētu novērst un atklāt iespējamus Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumus, kā arī uzlabotu pārrobežu sadarbību iespējamo noziedzīgo nodarījumu izmeklēšanā.

- (8) Ar noteikumiem būtu jāatvieglo pārrobežu sadarbība, nodrošinot kompetentajām iestādēm nepieciešamās pilnvaras un resursus, lai tās varētu ātri un rezultatīvi reaģēt uz citu dalībvalstu iestāžu pieprasījumiem. Noteikumi par agrīnu izsekošanu un identificēšanu, steidzamu iesaldēšanu vai efektīvu pārvaldību palīdz uzlabot aktīvu atgūšanas iespējas pāri robežām. Īpaši ņemot vērā organizētās noziedzības globālo raksturu, būtu arī jāstiprina sadarbība ar trešām valstīm.
- (9) Tā kā noziedzīgās organizācijas, kas darbojas dažādos tirgos, vienlaikus veic vairākas atšķirīgas nelikumīgas darbības un tās raksturo sistēmiska un uz peļņu vērsta sadarbība, rezultatīvai cīņai pret organizēto noziedzību ir nepieciešami tādi iesaldēšanas un konfiskācijas pasākumi, ar kuriem var aptvert peļņu, ko gūst no visiem nodarījumiem, kurus veic organizētās noziedzības grupas. Šie noziegumi ietver noziegumu jomas, kas uzskaitītas 83. panta 1. punktā, citstarp ieroču, munīcijas un sprāgstvielu nelikumīgu tirdzniecību, kā definēts Protokolā par šaujamieroču, to detaļu, sastāvdaļu un munīcijas nelegālas izgatavošanas un aprites apkarošanu, kas pievienots Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijai pret transnacionālo organizēto noziedzību, kuras viena no pusēm ir Savienība. Papildus 83. panta 1. punktā uzskaitītajiem noziegumiem šīs direktīvas darbības jomā būtu jāiekļauj arī visi noziegumi, kuru definīcijas ir saskaņotas ES līmenī, citstarp krāpšana, kas skar Eiropas Savienības finanšu intereses, ņemot vērā organizēto noziedzīgo grupu arvien lielāko iesaisti šādā noziegumu jomā. Direktīvas darbības jomā būtu jāiekļauj arī noziegumi pret vidi, kas ir viens no organizēto noziedzīgo grupu pamatdarbības veidiem un bieži ir saistīti ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju vai attiecas uz atkritumiem un atliekām, kuras rodas narkotiku ražošanas un tirdzniecības kontekstā. Neatļautas ieceļošanas un uzturēšanās atbalstīšana ir viens no organizēto noziedzīgo grupu pamatdarbības veidiem, kas parasti ir saistīts ar cilvēku tirdzniecību.
- (10) Liela nozīme ienākumu gūšanā un turpmāku noziegumu (arī smagu pārrobežu noziegumu) veicināšanā ir arī citiem noziedzīgas organizācijas ietvaros izdarītiem noziegumiem. Šādi noziegumi būtu jāiekļauj šīs direktīvas darbības jomā tiktāl, ciktāl tie ir izdarīti noziedzīgas organizācijas ietvaros. Izstrādājumu viltošana un pirātisms ir saistīti ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un dokumentu viltošanu un apdraud vienotā tirgus darbību un godīgu konkurenci. Kultūras priekšmetu, citstarp senlietu un mākslas darbu, nelikumīga tirdzniecība, bieži vien ir saistīta ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un ir svarīgs organizēto noziedzīgo grupu finansējuma avots. Administratīvo dokumentu viltošana un to tirdzniecība, citstarp bankas dokumentu vai personu apliecinošu dokumentu viltošana, ir liels nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas, cilvēku tirdzniecības vai migrantu kontrabandas veicināšanas līdzeklis, un tādēļ uz to būtu jāattiecinā šīs direktīvas darbības joma. Citi noziegumi, ko bieži veic organizētās noziedzības grupas ietvaros, ir slepkavības vai smagu miesas bojājumu nodarīšana, kā arī cilvēku orgānu un audu nelikumīga tirdzniecība, kas ir organizētās noziedzības grupu ienākumu avots saistībā ar pasūtījuma slepkavībām, iebiedēšanu un cilvēku tirdzniecību. Tāpat arī personu nolaupīšanu, nelikumīgu brīvības atņemšanu vai ķīlnieku sagrābšanu, kā arī reketu un izspiešanu izmanto vai nu kā ienākumu avotu, iekasējot izpirkuma maksu, vai kā iebiedēšanas taktiku pret pretiniekiem. Organizēta vai bruņota laupīšana ir viens no visizplatītākajiem organizēto noziedzīgo grupu peļņas gūšanas veidiem un bieži tiek veikta kopā ar citiem noziegumiem, jo īpaši šaujamieroču nelikumīgu tirdzniecību. Tāpat arī zagtu

transportlīdzekļu tirdzniecība ne tikai rada peļņu, bet ir arī noziegums, ar ko nodrošina nozieguma rīkus citu nodarījumu veikšanai. Turklāt ir svarīgi šīs direktīvas darbības jomā iekļaut nodokļu noziegumus, ciktāl tos veic noziedzīga organizācija, jo šis konkrētais nozieguma veids ir veicinošs peļņas avots, it īpaši tad, ja tas tiek veikts pārrobežu kontekstā. Parasti krāpšana nodokļu jomā vai izvairīšanās no nodokļu maksāšanas ir saistīta ar pārrobežu korporatīvo struktūru vai līdzīgu struktūru izmantošanu, lai krāpnieciskā veidā iegūtu nodokļu atvieglojumus un atmaksu, slēptu aktīvus vai peļņu, apvienotu likumīgu peļņu un aktīvus ar nelikumīgu peļņu un aktīviem vai tos nodotu citām struktūrām ārvalstīs, lai slēptu to izcelsmi vai (faktiskos) īpašniekus.

- (11) [Lai nodrošinātu Savienības ierobežojošo pasākumu iedarbīgu īstenošanu, ir jāpaplašina šīs direktīvas darbības joma, attiecinot to arī uz Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumiem.]
- (12) Lai aptvertu īpašumu, kas var tikt pārveidots un nodots nolūkā slēpt tā izcelsmi, un lai nodrošinātu definīciju saskaņošanu un skaidrību visā Savienībā, īpašums, uz kuru var attiecināt iesaldēšanu un konfiskāciju, būtu jādefinē plaši. Šai definīcijai būtu jāaptver juridiski dokumenti vai instrumenti, kas apliecina īpašumtiesības vai tiesības uz īpašuma daļu, kuram piemērojama iesaldēšana un konfiskācija, piemēram, finanšu instrumenti vai dokumenti, kas var būt pamatā kreditoru prasībām un kas parasti ir tās personas rīcībā, kuru skar attiecīgās procedūras, kā arī trasta līgumi. Šī direktīva neskar spēkā esošās valstu procedūras, kuras saskaņā ar valsts tiesību aktiem piemēro kompetentās valsts iestādes vai publiskās struktūras un kuras attiecas uz tādu juridisku dokumentu vai instrumentu turēšanu, kas apliecina īpašumtiesības uz īpašumu vai tiesības uz tā daļu. Definīcijai būtu jāattiecas uz visiem īpašuma veidiem, arī kriptotaktīviem.
- (13) Lai aptvertu īpašumu, kas varētu tikt pārveidots un nodots nolūkā slēpt tā izcelsmi, un lai nodrošinātu definīciju saskaņošanu un skaidrību visā Savienībā, būtu jāparedz plaša noziedzīgi iegūtu līdzekļu definīcija, kas ietvertu tiešos noziedzīgas darbības rezultātā iegūtos līdzekļus un visus netiešos ieguvumus, citstarp tiešu noziedzīgi iegūto līdzekļu turpmāku atkārtotu ieguldīšanu vai pārveidošanu, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2018/1805²². Tādējādi noziedzīgi iegūto līdzekļu definīcijā būtu jāiekļauj jebkāds īpašums, arī tāds, kas ir bijis pilnībā vai daļēji pārveidots vai pārvērsts par citu īpašumu, un tāds, kas ir bijis apvienots ar īpašumu, kurš iegūts no likumīgiem avotiem, līdz pat apvienoto noziedzīgi iegūto līdzekļu novērtētajai vērtībai. Tajā būtu jāiekļauj arī ieņēmumi vai citi labumi, kas izriet no noziedzīgi iegūtiem līdzekļiem vai no īpašuma, kurā vai ar kuru minētie līdzekļi ir pārveidoti vai pārvērsti vai ar kuru tie ir apvienoti.
- (14) Lai atvieglotu pārrobežu sadarbību, īpašuma izsekošana un identificēšana kriminālizmeklēšanas agrīnā posmā ir būtiska, lai nodrošinātu, ka tiek ātri identificēti nozieguma rīki, noziedzīgi iegūti līdzekļi vai īpašums, kas vēlāk varētu tikt konfiscēti, citstarp īpašums, kas saistīts ar noziedzīgām darbībām, kuras tiek veiktas citās jurisdikcijās. Lai nodrošinātu, ka finanšu izmeklēšanām visās dalībvalstīs tiek piešķirta pietiekama prioritāte un tādējādi novērstu pārrobežu noziedzības problēmu, ir jāprasa kompetentajām iestādēm sākt aktīvu izsekošanu jau tad, kad rodas aizdomas par noziedzīgām darbībām, kuras varētu radīt ievērojamus ekonomiskus ieguvumus.

²² Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1805 (2018. gada 14. novembris) par iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumu savstarpējo atzīšanu (OV L 303, 28.11.2018., 1. lpp.).

- (15) Īpašuma izsekošana un identificēšana vajadzības gadījumā būtu jāuzsāk arī tad, ja ir jānovērš, jāatklāj vai jāizmeklē noziedzīgi nodarījumi, kas saistīti ar Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumiem. Šajā nolūkā aktīvu atguves dienesti būtu jāpilnvaro izsekot un identificēt to personu vai vienību īpašumu, uz kurām attiecas mērķtiecīgas finanšu sankcijas. Kad īpašums ir identificēts, aktīvu atguves dienestiem vajadzētu būt pilnvarām uz laiku iesaldēt īpašumu, lai nodrošinātu, ka tas nepazūd.
- (16) Ņemot vērā noziedzīgo organizāciju izmantoto finanšu līdzekļu starptautisko raksturu, dalībvalstīm būtu ātri jāapmainās ar informāciju, kas var palīdzēt identificēt nozieguma rīkus un noziedzīgi iegūtus līdzekļus, kā arī citu īpašumu, kurš pieder noziedzniekiem vai personām un vienībām, uz kurām attiecas Savienības ierobežojošie pasākumi, vai kuru tie kontrolē. Šajā nolūkā būtu jāpilnvaro aktīvu atguves dienesti izsekot un identificēt īpašumu, kas vēlāk varētu tikt konfiscēts, būtu jānodrošina, ka tiem ir piekļuve nepieciešamajai informācijai saskaņā ar skaidriem nosacījumiem, un būtu jāizstrādā noteikumi par ātru savstarpēju informācijas apmaiņu — pēc savas iniciatīvas vai pēc pieprasījuma. Steidzamos gadījumos, kad pastāv īpašuma izšķērdēšanas risks, atbildes uz informāciju būtu jāsniedz pēc iespējas drīz, bet ne vēlāk kā astoņās stundās.
- (17) Lai veiktu rezultatīvu aktīvu izsekošanas izmeklēšanu un ātri reaģētu uz pārobežu pieprasījumiem, aktīvu atguves dienestiem vajadzētu būt piekļuvei informācijai, kas ļauj tiem noteikt, vai pastāv tāda īpašuma īpašumtiesības vai kontrole pār to, kurš var kļūt par iesaldēšanas vai konfiskācijas rīkojuma priekšmetu. Tāpēc aktīvu atguves dienestiem vajadzētu būt piekļuvei attiecīgajiem datiem, piemēram, fiskālajiem datiem, valsts pilsonības un iedzīvotāju reģistriem, komercdatu datubāzēm un sociālā nodrošinājuma informācijai. Tam būtu jāietver tiesībaizsardzības iestāžu informācija, ciktāl tādi dati kā sodāmības reģistri, dati par transportlīdzekļu apturēšanām, īpašumu kratīšanām un iepriekšēju tiesvedību (piem., iesaldēšanas un konfiskācijas rīkojumi vai naudas līdzekļu aresti) var būt noderīgi, lai identificētu attiecīgo īpašumu. Uz piekļuvi informācijai būtu jāattiecinā īpašas garantijas, kas novērstu piekļuves tiesību ļaunprātīgu izmantošanu. Šīm garantijām nevajadzētu skart Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2016/680²³ 25. pantu. Tieša un tūlītēja piekļuve šai informācijai neliedz dalībvalstīm noteikt, ka piekļuvei var piemērot valsts tiesību aktos paredzētās procesuālās garantijas, vienlaikus pienācīgi ņemot vērā nepieciešamību aktīvu atguves dienestiem spēt ātri atbildēt uz pārobežu pieprasījumiem. Procesuālo garantiju īstenošanai attiecībā uz piekļuvi datubāzēm nevajadzētu ietekmēt aktīvu atguves dienestu spēju atbildēt uz citu dalībvalstu pieprasījumiem, it īpaši steidzamu pieprasījumu gadījumā. Piekļuvei attiecīgajām datubāzēm un reģistriem saskaņā ar šo direktīvu būtu jāpapildina piekļuve informācijai par bankas kontiem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2019/1153²⁴ un informācijai par

²³ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/680 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic kompetentās iestādes, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem vai izpildītu kriminālsodus, un par šādu datu brīvu apriti, ar ko atceļ Padomes Pamatlēmumu 2008/977/TI (OV L 119, 4.5.2016., 89. lpp.).

²⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/1153 (2019. gada 20. jūnijs), ar ko paredz noteikumus, lai atvieglotu finanšu un citas informācijas izmantošanu noteiktu noziedzīgu nodarījumu novēršanai, atklāšanai, izmeklēšanai vai kriminālvajāšanai par tiem, un ar ko atceļ Padomes Lēmumu 2000/642/TI (OV L 186, 11.7.2019., 122. lpp.).

faktiskajiem īpašniekiem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2015/849²⁵.

- (18) Lai garantētu, ka informācijas apmaiņa starp aktīvu atguves dienestiem ir droša, jebkādai šādai saziņai saskaņā ar šo direktīvu būtu obligāti jāizmanto drošas informācijas apmaiņas tīkla lietojumprogramma (*SIENA*), ko saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/794²⁶ pārvalda Eiropols. Tāpēc, lai varētu veikt visus šajā direktīvā noteiktos uzdevumus, visiem aktīvu atguves dienestiem vajadzētu būt iespējai tieši piekļūt *SIENA*.
- (19) Saskaņā ar šo direktīvu iesaldēšana un konfiskācija ir autonomi jēdzieni, un tam nevajadzētu kavēt dalībvalstis īstenot šo direktīvu ar instrumentiem, kuri saskaņā ar valsts tiesību aktiem tiktu uzskatīti par sodiem vai cita veida pasākumiem.
- (20) Konfiskācijas rezultātā notiek īpašuma galīgā atņemšana. Tomēr īpašuma saglabāšana var būt priekšnoteikums konfiskācijai un bieži ir būtiska konfiskācijas rīkojuma rezultatīvai izpildei. Īpašumu saglabā iesaldējot. Lai novērstu īpašuma izšķērdēšanu, pirms var tikt izdots iesaldēšanas rīkojums, dalībvalstu kompetentās iestādes (citstarp aktīvu atguves dienesti) būtu jāpilnvaro nekavējoties rīkoties, lai nodrošinātu šādu īpašumu.
- (21) Tā kā iesaldēšanas rīkojumi ierobežo tiesības uz īpašumu, šādus pagaidu pasākumus nevajadzētu izmantot ilgāk, nekā tas ir nepieciešams īpašuma pieejamības saglabāšanas nolūkā, ņemot vērā iespējamu vēlāku konfiskāciju. Tādēļ varētu būt nepieciešama lietas pārskatīšana valsts tiesā, lai nodrošinātu, ka mērķis novērst īpašuma izšķērdēšanu paliek spēkā.
- (22) Iesaldēšanas pasākumiem nevajadzētu skart iespēju kādu konkrētu īpašumu uzskatīt par pierādījumu visa procesa laikā ar noteikumu, ka tas beigās ir pieejams konfiskācijas rīkojuma rezultatīvai izpildei. Īpašumu saistībā ar kriminālprocesu var iesaldēt arī tādēļ, lai to vēlāk atdotu vai lai nodrošinātu kompensāciju par noziedzīga nodarījuma radītiem zaudējumiem.
- (23) Papildus konfiskācijas pasākumiem, kas iestādēm ļauj pēc galīga notiesājoša sprieduma atņemt noziedzniekiem līdzekļus vai nozieguma rīkus, kas tieši izriet no noziegumiem, ir jārada iespēja konfiscēt īpašumu, kura vērtība ir līdzvērtīga šādiem līdzekļiem vai nozieguma rīkiem, lai aptvertu īpašumu, kura vērtība ir līdzvērtīga noziedzīgi iegūtajiem līdzekļiem un nozieguma rīkiem, ja nav iespējams noteikt šādu līdzekļu un nozieguma rīku atrašanās vietu. Dalībvalstis saskaņā ar valsts tiesību aktiem var brīvi noteikt līdzvērtīgas vērtības īpašuma konfiskāciju kā tiešās konfiskācijas papildu pasākumu vai alternatīvu.
- (24) Tas, ka aizdomās turēta vai apsūdzēta persona nodod īpašumu vai noziedzīgi iegūtus līdzekļus par to informētai trešai personai, lai izvairītos no to konfiskācijas, ir ierasta un izplatīta prakse. Trešās personas iegūti līdzekļi vai īpašums attiecas uz situācijām, kurās, piemēram, trešā persona ir tieši vai netieši, piemēram, izmantojot starpnieku, ieguvusi īpašumu no aizdomās turētās vai apsūdzētās personas, arī tad, ja noziedzīgais

²⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/849 (2015. gada 20. maijs) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu (ES) 2018/843 (OV L 141, 5.6.2015., 73. lpp.).

²⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/794 (2016. gada 11. maijs) par Eiropas Savienības Aģentūru tiesībsardzības sadarbībai (Eiropolu) un ar kuru aizstāj un atceļ Padomes Lēmumus 2009/371/TI, 2009/934/TI, 2009/935/TI, 2009/936/TI un 2009/968/TI (OV L 135, 24.5.2016., 53. lpp.).

nodarījums ir paveikts šīs trešās personas vārdā vai labā un ja apsūdzētajai personai nav īpašuma, ko var konfiscēt. Šādai konfiskācijai vajadzētu būt iespējamai gadījumos, kad ir konstatēts, ka trešās personas zināja vai tām vajadzēja zināt, ka nodošanas vai iegādes mērķis bija izvairīties no konfiskācijas, pamatojoties uz konkrētiem faktiem un apstākļiem, citstarp to, ka nodošana ir notikusi bez maksas vai apmaiņā pret summu, kas ir ievērojami zemāka par tirgus vērtību. Noteikumiem par konfiskāciju, ko piemēro trešām personām, būtu jāattiecas gan uz fiziskām, gan juridiskām personām, neskarot trešo personu tiesības tikt uzklautām, citstarp tiesības pieprasīt īpašumtiesības uz attiecīgo īpašumu. Jebkurā gadījumā tam nevajadzētu ietekmēt *bona fide* trešo pušu tiesības.

- (25) Noziedzīgas organizācijas iesaistās dažādās noziedzīgās darbībās. Lai iedarbīgi vērstos pret organizētām noziedzīgām darbībām, var būt situācijas, kad ir lietderīgi, lai pēc notiesājoša sprieduma par tādu noziedzīgu nodarījumu, kas var radīt ekonomisku ieguvumu, tiktu konfiscēts ne tikai īpašums, kurš saistīts ar konkrēto noziegumu, citstarp noziedzīgi iegūti līdzekļi vai nozieguma rīki, bet arī papildu īpašums, ko tiesa atzīst par tādu, kurš iegūts noziedzīgas darbības rezultātā.
- (26) Konfiskācijai vajadzētu būt iespējamai arī tad, ja tiesa ir pārliecinājusies, ka attiecīgie nozieguma rīki, līdzekļi vai īpašums ir iegūti noziedzīgas darbības rezultātā, bet galīga notiesāšana nav iespējama aizdomās turētās vai apsūdzētās personas slimības, bēgulošanas vai nāves dēļ vai tāpēc, ka aizdomās turētā vai apsūdzētā persona nevar tikt saukta pie atbildības, jo tai ir noteikta imunitāte vai amnestija saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Tai vajadzētu būt iespējamai arī tad, ja ir beigušies valsts tiesību aktos noteiktie termiņi, ja šādi termiņi nav pietiekami gari, lai nodrošinātu attiecīgo noziedzīgo nodarījumu rezultātu izmeklēšanu un kriminālvajāšanu par tiem. Konfiskācija šādos gadījumos būtu pieļaujama tikai tad, ja valsts tiesa ir pārliecinājusies, ka pastāv visi noziedzīga nodarījuma sastāva elementi. Proporcionalitātes apsvērumu dēļ īpašuma konfiskācija bez iepriekšējas notiesāšanas būtu jāpiemēro tikai smagu noziegumu gadījumos. Tai nevajadzētu skart atbildētāja tiesības tikt informētam par tiesvedību un tiesības uz to, lai viņu pārstāvētu advokāts.
- (27) Šajā direktīvā slimība būtu jāsaprot tādējādi, ka aizdomās turētā vai apsūdzētā persona garākā laikposmā nespēj piedalīties kriminālprocesā un tā rezultātā tiesvedību nevar turpināt.
- (28) Tā kā organizētā noziedzība pēc būtības ir slēpta, ne vienmēr ir iespējams saistīt noziedzīgi iegūto īpašumu ar konkrētu noziedzīgu nodarījumu un konfiscēt šādu īpašumu. Šādās situācijās konfiskācijai vajadzētu būt iespējamai saskaņā ar konkrētiem nosacījumiem, citstarp jo īpaši šādiem: īpašums ir iesaldēts, pamatojoties uz aizdomām par noziedzīgas organizācijas ietvaros izdarītiem noziegumiem, šie noziedzīgie nodarījumi var radīt ievērojamus ekonomiskus ieguvumus, un tiesa ir pārliecinājusies, ka iesaldētais īpašums ir iegūts no noziedzīgām darbībām, kas veiktas noziedzīgas organizācijas ietvaros. Šiem nosacījumiem būtu jānodrošina, ka tāda īpašuma konfiskācija, kas nav saistīts ar konkrētu nodarījumu, par kuru īpašnieks ir notiesāts, attiecas tikai uz noziedzīgu organizāciju noziedzīgām darbībām, kas pēc sava rakstura ir smagas un var radīt būtiskus ieguvumus. Nosakot, vai noziedzīgie nodarījumi var radīt ievērojamus ieguvumus, dalībvalstīm būtu jāņem vērā visi attiecīgie nodarījuma apstākļi, citstarp tas, vai noziedzīgās darbības ir veiktas ar nolūku gūt regulāru būtisku peļņu. Lai gan nav priekšnosacījuma, ka valsts tiesai būtu jāpārliecinās, ka ir izdarīts noziedzīgs nodarījums, tiesai ir jāpārliecinās, ka attiecīgais īpašums ir iegūts noziedzīgu nodarījumu rezultātā. Nosakot, vai attiecīgais īpašums ir radies noziedzīgu darbību rezultātā, valstu tiesām būtu jāņem vērā visi attiecīgie lietas

apstākļi — arī tas, ka īpašums ir būtiski nesamērīgs ar īpašnieka likumīgajiem ienākumiem. Tad dalībvalstīm būtu jāprasa un jānodrošina faktiska iespēja īpašuma īpašniekam pierādīt, ka attiecīgais īpašums ir radies likumīgas darbības rezultātā.

- (29) Lai nodrošinātu, ka īpašums, uz kuru attiecas vai var attiekties iesaldēšanas vai konfiskācijas rīkojums, saglabā savu ekonomisko vērtību, dalībvalstīm būtu jāievieš lietderīgi pārvaldības pasākumi. Vienam no šādiem pasākumiem vajadzētu būt sistemātiskam novērtējumam par to, kā vislabāk saglabāt un optimizēt īpašuma vērtību pirms iesaldēšanas pasākumu pieņemšanas, — to dēvē arī par plānošanu pirms aresta uzlikšanas.
- (30) Apstākļos, kad iesaldētais īpašums ir ātrbojīgs, strauji zaudē vērtību vai tā uzturēšanas izmaksas ir nesamērīgas ar paredzamo vērtību konfiskācijas brīdī, vai arī to ir pārāk grūti pārvaldīt, vai tas ir viegli aizvietojams, dalībvalstīm būtu jāatļauj pārdot šo īpašumu. Pirms šāda lēmuma pieņemšanas īpašuma īpašniekam būtu jānodrošina tiesības tikt uzklautam. Dalībvalstīm būtu jāapsver iespēja iesaldētā īpašuma pārvaldības izmaksas iekasēt no faktiskā īpašnieka, piemēram, kā alternatīvu rīkojumam par iepriekšēju pārdošanu un galīgās notiesāšanas gadījumā. Šie noteikumi — arī iespēja iesaldētā īpašuma pārvaldības izmaksas iekasēt no faktiskā īpašnieka — attiecas uz īpašumu, kas identificēts, īstenojot Savienības ierobežojošos pasākumus, tādā apmērā, ciktāl tas ir iesaldēts saistībā ar apsūdzībām krimināllietās, piemēram, par Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumiem.
- (31) Dalībvalstīm būtu jāizveido aktīvu pārvaldības biroji nolūkā izveidot specializētas iestādes, kuru uzdevums ir pārvaldīt iesaldēto un konfiscēto īpašumu, lai lietderīgi pārvaldītu īpašumu, kas iesaldēts pirms konfiskācijas, un saglabātu tā vērtību, līdz pieņem galīgo lēmumu par konfiskāciju. Neskarot dalībvalstu iekšējās administratīvās struktūras, aktīvu pārvaldības birojiem vajadzētu būt vai nu vienīgajai iestādei, kas pārvalda iesaldēto vai konfiscēto īpašumu, vai arī būtu jāsniedz atbalsts decentralizētiem dalībniekiem saskaņā ar valsts pārvaldības sistēmām un jāatbalsta attiecīgās iestādes saistībā ar plānošanu pirms aresta uzlikšanas.
- (32) Šajā direktīvā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā (“Harta”) un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā (“ECTK”), kā tas interpretēts Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūrā. Šī direktīva būtu jāīsteno saskaņā ar minētajām tiesībām un principiem.
- (33) Iesaldēšanas un konfiskācijas rīkojumi būtiski ietekmē aizdomās turēto un apsūdzēto personu tiesības, kā arī noteiktos gadījumos tādu trešo personu tiesības, pret kurām nav ierosināta kriminālvajāšana. Direktīvā būtu jāparedz īpašas garantijas un tiesiskās aizsardzības līdzekļi, lai, īstenojot šo direktīvu, garantētu viņu pamattiesību aizsardzību saskaņā ar tiesībām uz taisnīgu tiesu, tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību un nevainīguma prezumpciju, kā noteikts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. un 48. pantā.
- (34) Par iesaldēšanas, konfiskācijas un iepriekšējas pārdošanas rīkojumiem būtu nekavējoties jāpaziņo skartajai pusei. Šo rīkojumu paziņošanas mērķis citstarp ir ļaut skartajai personai tos apstrīdēt tiesā. Tādēļ šādos paziņojumos parasti būtu jānorāda attiecīgā rīkojuma iemesls(-i). Skartajai pusei vajadzētu būt reālai iespējai apstrīdēt iesaldēšanas, konfiskācijas un iepriekšējas pārdošanas rīkojumus. Konfiskācijas rīkojumu gadījumā, ja pastāv visi noziedzīga nodarījuma elementi, bet nav iespējams pieņemt notiesājošu spriedumu, atbildētājam vajadzētu būt iespējai tikt uzklautam pirms šāda rīkojuma pieņemšanas. Tāda pati iespēja būtu jāparedz īpašniekam, kuru skar rīkojums par īpašuma pārdošanu pirms konfiskācijas.

- (35) Īstenojot šo direktīvu un lai nodrošinātu konfiskācijas pasākumu proporcionalitāti, dalībvalstīm būtu jāparedz, ka īpašuma konfiskācija netiek noteikta tādā apmērā, kas būtu neproporcionāls attiecīgajam nodarījumam. Turklāt dalībvalstīm būtu jāparedz iespēja, pamatojoties uz attiecīgās atsevišķās lietas apstākļiem, kam vajadzētu būt izšķirošiem, noteikt, ka ārkārtas apstākļos konfiskāciju nepiemēro, ciktāl tā saskaņā ar valsts tiesību aktiem radītu nepamatotas grūtības attiecīgajai personai. Šādi ārkārtas apstākļi būtu jāattiecinā tikai uz gadījumiem, kad konfiskācija radītu attiecīgajai personai situāciju, kurā tai būtu ļoti grūti izdzīvot, un izšķirīgiem vajadzētu būt attiecīgā individuālā gadījuma apstākļiem.
- (36) Šī direktīva būtu jāīsteno, neskarot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2010/64/ES²⁷, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2012/13/ES²⁸, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2012/29/ES²⁹, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2013/48/ES³⁰, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2016/343³¹, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2016/800³² un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2016/1919³³.
- (37) Ir īpaši svarīgi, lai saistībā ar datu apstrādi saskaņā ar šo direktīvu tiktu nodrošināta Savienības tiesību aktos paredzētā personas datu aizsardzība. Šajā nolūkā šīs direktīvas noteikumi būtu jāaskaņo ar Direktīvu (ES) 2016/680. Jo īpaši būtu jāprecizē, ka aktīvu atguves dienesti arī turpmāk apmainās tikai ar tādiem personas datiem, kas ietilpst Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/794 II pielikuma B iedaļas 2. punktā uzskaitītajās datu kategorijās. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2016/680 piemēro personas datu apstrādei, ko šīs direktīvas nolūkos veic valstu kompetentās iestādes, it īpaši aktīvu atguves dienesti.
- (38) Ir īpaši svarīgi, lai saistībā ar jebkuru informācijas apmaiņu saskaņā ar šo direktīvu tiktu nodrošināta Savienības tiesību aktos paredzētā personas datu aizsardzība. Tādēļ, ciktāl tas attiecas uz personas datu apstrādi nolūkā novērst, izmeklēt, atklāt noziedzīgus nodarījumus vai saukt pie atbildības par tiem vai nolūkā izpildīt kriminālsodus, saistībā ar pasākumiem, ko veic saskaņā ar šo direktīvu, ir piemērojami Direktīvā (ES) 2016/680 izklāstītie datu aizsardzības noteikumi. Attiecīgā gadījumā, it īpaši ņemot vērā personas datu apstrādi, ko veic aktīvu pārvaldības biroji, lai

²⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/64/ES (2010. gada 20. oktobris) par tiesībām uz mutisko un rakstisko tulkojumu kriminālprocesā (OV L 280, 26.10.2010., 1. lpp.).

²⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/13/ES (2012. gada 22. maijs) par tiesībām uz informāciju kriminālprocesā (OV L 142, 1.6.2012., 1. lpp.).

²⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/29/ES (2012. gada 25. oktobris), ar ko nosaka noziegumos cietušo tiesību, atbalsta un aizsardzības minimālos standartus un aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2001/220/TI (OV L 315, 14.11.2012., 57. lpp.).

³⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/48/ES (2013. gada 22. oktobris) par tiesībām uz advokāta palīdzību kriminālprocesā un Eiropas apcietināšanas ordera procesā, par tiesībām uz to, ka pēc brīvības atņemšanas informē trešo personu, un par tiesībām, kamēr atņemta brīvība, sazināties ar trešām personām un konsulārajām iestādēm (OV L 294, 6.11.2013., 1. lpp.).

³¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/343 (2016. gada 9. marts) par to, lai nostiprinātu konkrētus nevainīguma prezumpcijas aspektus un tiesības piedalīties klātienē lietas izskatīšanā tiesā kriminālprocesā (OV L 65, 11.3.2016., 1. lpp.).

³² Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/800 (2016. gada 11. maijs) par procesuālajām garantijām bērniem, kuri ir aizdomās turētie vai apsūdzētie kriminālprocesā (OV L 132, 21.5.2016., 1. lpp.).

³³ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/1919 (2016. gada 26. oktobris) par juridisko palīdzību aizdomās turētajiem un apsūdzētajiem kriminālprocesā un pieprasītajām personām Eiropas apcietināšanas ordera procesā (OV L 297, 4.11.2016., 1. lpp.).

pārvaldītu īpašumu, ir piemērojami Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2016/679 izklāstītie datu aizsardzības noteikumi.

- (39) Lai aktīvu atgūšanas sistēma būtu iedarbīga, ir nepieciešami dažādu iestāžu saskaņoti centieni — tās ir gan tiesībaizsardzības iestādes, citstarp muitas iestādes, nodokļu iestādes un nodokļu piedziņas iestādes, ciktāl tās ir kompetentas aktīvu atgūšanas jomā, gan aktīvu atguves dienesti, tiesu iestādes un aktīvu pārvaldības iestādes, arī aktīvu pārvaldības biroji. Lai nodrošinātu visu kompetento iestāžu koordinētu rīcību, ir jāizstrādā stratēģiskāka pieeja aktīvu atgūšanai un jāveicina ciešāka sadarbība starp attiecīgajām iestādēm, kā arī jāiegūst skaidrs pārskats par aktīvu atgūšanas rezultātiem. Šajā nolūkā dalībvalstīm būtu jāpieņem un regulāri jāpārskata valsts stratēģija par aktīvu atgūšanu, lai vadītu darbības saistībā ar attiecīgo nozieguma rīku, noziedzīgi iegūtu līdzekļu vai īpašuma finanšu izmeklēšanu, iesaldēšanu un konfiskāciju, pārvaldību un galīgo atsavināšanu. Turklāt dalībvalstīm būtu jānodrošina kompetentās iestādes ar nepieciešamajiem resursiem, lai tās varētu rezultatīvi pildīt savus uzdevumus. Kompetentās iestādes būtu jāsaprot kā iestādes, kurām uzticēts veikt uzdevumus, kas izklāstīti šajā direktīvā un saskaņā ar valsts sistēmu.
- (40) Lai novērtētu aktīvu atgūšanas, pārvaldības un konfiskācijas sistēmas lietderību un efektivitāti, ir jāvāc un jāpublicē salīdzināmu statistikas datu kopums par īpašuma iesaldēšanu, pārvaldību un konfiskāciju.
- (41) Nolūkā nodrošināt konsekventu pieeju konsekvenci starp dalībvalstīm attiecībā uz statistikas vākšanu būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu, lai papildinātu šo direktīvu, pieņemot sīkāk izstrādātus noteikumus par vācamo informāciju un statistikas vākšanas metodiku.
- (42) Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, arī ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu³⁴. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaikus ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.
- (43) Lai sniegtu visaptverošāku pārskatu par iesaldēšanas un konfiskācijas darbībām, dalībvalstīm būtu jāizveido iesaldēto, pārvaldīto un konfiscēto nozieguma rīku, noziedzīgi iegūtu līdzekļu vai īpašuma centralizēts reģistrs un jāvāc nepieciešamā statistika par attiecīgo pasākumu īstenošanu. Lai atvieglotu konkrētās lietas pārvaldību, valsts līmenī būtu jāizveido iesaldēto un konfiscēto nozieguma rīku, noziedzīgi iegūtu līdzekļu vai īpašuma centralizēti reģistri. Centralizētu reģistru izveides mērķis ir palīdzēt visām attiecīgajām iestādēm, kas ir atbildīgas par noziedzīgi iegūta īpašuma atgūšanu, nodrošinot pieejamu uzskaiti par iesaldēto, konfiscēto vai pārvaldībā esošo īpašumu no iesaldēšanas brīža līdz brīdim, kad tas tiek atgriezts īpašniekam vai atsavināts. Reģistros ievadītā informācija būtu jāsaglabā tikai tik ilgi, cik nepieciešams konkrētās lietas pārvaldībai vai statistikas datu vākšanai. Lietu pārvaldības vajadzībām to nevajadzētu glabāt pēc tam, kad veikta īpašuma galīgā atsavināšana pēc konfiskācijas rīkojuma, vai pēc tā atgriešanas īpašniekam attaisnojoša sprieduma gadījumā. Piekļuve centralizētajos reģistros reģistrētajai informācijai būtu jādod tikai tām iestādēm, kas ir atbildīgas par noziedzīgi iegūta

³⁴ OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

īpašuma atgūšanu, piemēram, aktīvu atguves dienestiem, aktīvu pārvaldības birojiem, valstu tiesām vai citām iestādēm, kas norīkotas saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

- (44) Organizētas noziedzīgas grupas darbojas pāri robežām un arvien vairāk iegūst īpašumu dalībvalstīs, kas nav to pamata atrašanās vieta, un trešās valstīs. Ņemot vērā organizētās noziedzības starptautisko dimensiju, starptautiskā sadarbība ir ļoti svarīga, lai atgūtu peļņu un konfiscētu finanšu aktīvus, kas ļauj noziedzniekiem darboties. Tāpēc dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka gan aktīvu atguves dienesti, gan līdzekļu pārvaldības biroji cieši sadarbojas ar partneriem trešās valstīs, lai izsekotu, identificētu un pārvaldītu nozieguma rīkus un noziedzīgi iegūtus līdzekļus vai īpašumu, kas ir iesaldēšanas vai konfiskācijas rīkojuma priekšmets saistībā ar procesu krimināllietās vai par tādu var kļūt. Turklāt, lai rezultatīvi īstenotu Savienības ierobežojošos pasākumus, ir ārkārtīgi svarīgi, ka aktīvu atguves dienesti sadarbojas ar partneriem trešās valstīs, ja tas ir nepieciešams, lai novērstu, atklātu vai izmeklētu noziedzīgus nodarījumus, kas saistīti ar Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumiem. Šajā saistībā dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka aktīvu atguves dienesti izveido sadarbības mehānismus ar partneriem trešās valstīs, ar kurām ir noslēgts operatīvās sadarbības nolīgums, kas ļauj apmainīties ar operatīviem personas datiem ar Eiropu vai *Eurojust*.
- (45) Aktīvu atguves dienestiem būtu arī cieši jāsadarbojas ar ES struktūrām un aģentūrām, citstarp Eiropu, *Eurojust* un Eiropas Prokuratūru, saskaņā ar to attiecīgajām pilnvarām, ciktāl tas nepieciešams, lai izsekotu un identificētu īpašumu pārrobežu izmeklēšanās, ko atbalsta Eiropas Prokuratūras veiktajās izmeklēšanās. Aktīvu atguves dienestiem būtu arī jāsadarbojas ar Eiropu un *Eurojust* saskaņā ar to attiecīgajām pilnvarām, ciktāl tas nepieciešams, lai izsekotu un identificētu īpašumu nolūkā novērst, atklāt vai izmeklēt noziedzīgus nodarījumus, kas saistīti ar Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumiem.
- (46) Lai nodrošinātu, ka pastāv vienota izpratne un minimāli standarti attiecībā uz aktīvu izsekošanu un identificēšanu, iesaldēšanu un pārvaldību, šajā direktīvā būtu jāparedz minimālie noteikumi attiecīgajiem pasākumiem, kā arī ar tiem saistītās garantijas. Minimālo noteikumu pieņemšana neliedz dalībvalstīm piešķirt plašākas pilnvaras aktīvu atguves dienestiem vai aktīvu pārvaldības birojiem vai paredzēt papildu garantijas saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ja šādi valsts pasākumi un noteikumi neapdraud šīs direktīvas mērķi.
- (47) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi, proti, uzlabot īpašuma konfiskāciju krimināllietās, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību (LES) 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā ir paredzēti vienīgi tie pasākumi, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (48) Tā kā ar šo direktīvu tiek noteikts visaptverošu noteikumu kopums, kas pārklātos ar jau spēkā esošajiem juridiskajiem instrumentiem, ar to attiecībā uz dalībvalstīm, kurām šī direktīva ir saistoša, būtu jāaizstāj Padomes Vienotā rīcība 98/699/TI³⁵,

³⁵ Padomes Vienotā rīcība 98/699/TI (1998. gada 3. decembris), kas pieņemta, pamatojoties uz K3. pantu Līgumā par Eiropas Savienību, par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un nozieguma rīku un nelikumīgi iegūtu līdzekļu identifikāciju, meklēšanu, iesaldēšanu, arestu un konfiskāciju (OV L 333, 9.12.1998., 1. lpp.).

Padomes Pamatlēmums 2001/500/TI³⁶, Pamatlēmums 2005/212/TI, Lēmums 2007/845/TI un Direktīva 2014/42/ES.

- (49) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, Dānija nepiedalās šīs direktīvas pieņemšanā un Dānijai šī direktīva nav saistoša un nav jāpiemēro.
- (50) [Saskaņā ar 3. pantu Protokolā Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, Īrija ir paziņojusi, ka vēlas piedalīties šīs direktīvas pieņemšanā un piemērošanā.] [vai] [Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, un neskarot minētā protokola 4. pantu, Īrija nepiedalās šīs direktīvas pieņemšanā, un šī direktīvai tai nav saistoša un nav jāpiemēro.]
- (51) Saskaņā ar Regulas (ES) 2018/1725 42. pantu ir notikusi apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, kas XX/XX/20XX sniedza atzinumu,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGIE NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets

1. Šajā direktīvā ir paredzēti minimālie noteikumi par īpašuma izsekošanu un identificēšanu, iesaldēšanu, konfiskāciju un pārvaldību saistībā ar procesu krimināllietās.
2. Šajā direktīvā ir arī paredzēti noteikumi, kuru mērķis ir atvieglot Savienības ierobežojošo pasākumu rezultātu īstenošanu un pēc tam ar tiem saistītā īpašuma atgūšanu, ja tas nepieciešams, lai novērstu, atklātu vai izmeklētu noziedzīgus nodarījumus, kas saistīti ar Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumiem.

2. pants

Darbības joma

1. Šo direktīvu piemēro šādiem noziedzīgiem nodarījumiem:

a) līdzdalība noziedzīgā organizācijā, kā definēts Padomes Pamatlēmumā 2008/841/TI³⁷;

³⁶ Padomes Pamatlēmums (2001. gada 26. jūnijs) par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un nozieguma rīku un noziedzīgi iegūto līdzekļu identifikāciju, meklēšanu, iesaldēšanu, arestēšanu un konfiskāciju (OV L 182, 5.7.2001., 1. lpp.).

- b) terorisms, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2017/541³⁸;
- c) cilvēku tirdzniecība, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2011/36/ES³⁹;
- d) bērnu seksuāla izmantošana un bērnu pornogrāfija, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2011/93/ES⁴⁰;
- e) narkotisku un psihotropu vielu nelikumīga tirdzniecība, kā definēts Padomes Pamatlēmumā 2004/757/TI⁴¹;
- f) korupcija, kā definēts Konvencijā, kas izstrādāta, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienību K3. panta 2. punkta c) apakšpunktu par cīņu pret korupciju, kurā iekļautas Eiropas Kopienų amatpersonas vai Eiropas Savienības dalībvalstu amatpersonas⁴², un Padomes Pamatlēmumā 2003/568/TI⁴³;
- g) nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācija, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2018/1673⁴⁴;
- h) maksāšanas līdzekļu viltošana, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2019/713⁴⁵;
- i) valūtu (citstarp euro) viltošana, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2014/62/ES⁴⁶;
- l) kibernetiskie noziegumi, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2013/40/ES⁴⁷;
- k) ieroču, munīcijas un sprāgstvielu nelikumīga tirdzniecība, kā definēts Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijas pret transnacionālo organizēto noziedzību Protokolā par

³⁷ Padomes Pamatlēmums 2008/841/TI (2008. gada 24. oktobris) par cīņu pret organizēto noziedzību (OV L 300, 11.11.2008., 42. lpp.).

³⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2017/541 (2017. gada 15. marts) par terorisma apkarošanu un ar ko aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2002/475/TI un groza Padomes Lēmumu 2005/671/TI (OV L 88, 31.3.2017., 6. lpp.).

³⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/36/ES (2011. gada 5. aprīlis) par cilvēku tirdzniecības novēršanu un apkarošanu un cietušo aizsardzību, un ar kuru aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2002/629/TI (OV L 101, 15.4.2011., 1. lpp.).

⁴⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/93/ES (2011. gada 13. decembris) par seksuālas vardarbības pret bērniem, bērnu seksuālas izmantošanas un bērnu pornogrāfijas apkarošanu, un ar kuru aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2004/68/TI (OV L 335, 17.12.2011., 1. lpp.).

⁴¹ Padomes Pamatlēmums 2004/757/TI (2004. gada 25. oktobris), ar ko paredz minimuma noteikumus par noziedzīgu darbību pazīmēm un sodiem narkotisko vielu nelikumīgas tirdzniecības jomā (OV L 335, 11.11.2004., 8. lpp.).

⁴² OV C 195, 25.6.1997., 1. lpp.

⁴³ Padomes Pamatlēmums 2003/568/TI (2003. gada 22. jūlijs) par korupcijas apkarošanu privātajā sektorā (OV L 192, 31.7.2003., 54. lpp.).

⁴⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2018/1673 (2018. gada 23. oktobris) par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas apkarošanu ar krimināltiesībām (OV L 284, 12.11.2018., 22. lpp.).

⁴⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/713 (2019. gada 17. aprīlis) par krāpšanas un viltošanas apkarošanu attiecībā uz bezskaidras naudas maksāšanas līdzekļiem un ar ko aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2001/413/TI (OV L 123, 10.5.2019., 18. lpp.).

⁴⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/62/ES (2014. gada 15. maijs) par euro un citu valūtu krimināltiesisko aizsardzību pret viltošanu (OV L 151, 21.5.2014., 1. lpp.).

⁴⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/40/ES (2013. gada 12. augusts) par uzbrukumiem informācijas sistēmām, un ar kuru aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2005/222/TI (OV L 218, 14.8.2013., 8. lpp.).

šaujamieroču, to detaļu, sastāvdaļu un munīcijas nelegālas izgatavošanas un aprites apkarošanu⁴⁸;

l) krāpšana, citstarp krāpšana un citi noziedzīgi nodarījumi, kas skar Savienības finanšu intereses, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2017/1371⁴⁹;

m) noziegumi pret vidi, citstarp apdraudētu dzīvnieku sugu un apdraudētu augu sugu un šķirņu nelikumīga tirdzniecība, kā definēts Direktīvā 2008/99/EK par vides krimināltiesisko aizsardzību⁵⁰, kā arī nodarījumi, kas saistīti ar kuģu radīto piesārņojumu, kā definēts Direktīvā 2005/35/EK, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2009/123/EK⁵¹;

n) neatļautas ieceļošanas un uzturēšanās atbalstīšana, kā definēts Padomes Pamatlēmumā 2002/946/TI⁵² un Padomes Direktīvā 2002/90/EK⁵³.

2. Šo direktīvu piemēro šādiem nodarījumiem, ciktāl nodarījums izdarīts noziedzīgas organizācijas ietvaros:

a) izstrādājumu viltošana un pirātisms;

b) kultūras priekšmetu, citstarp senlietu un mākslas darbu, nelikumīga tirdzniecība;

c) administratīvu dokumentu viltošana un tirdzniecība;

d) slepkavība vai smagi miesas bojājumi;

e) cilvēku orgānu un audu nelikumīga tirdzniecība;

f) personu nolaupīšana, nelikumīga brīvības atņemšana vai ķīlnieku sagrābšana;

g) organizēta vai bruņota laupīšana;

h) rekets un izspiešana;

i) zagtu transportlīdzekļu tirdzniecība;

j) nodokļu noziegumi saistībā ar tiešajiem un netiešajiem nodokļiem un kā tie definēti dalībvalstu tiesību aktos, kas sodāmi ar brīvības atņemšanu vai ar brīvības atņemšanu saistītu drošības līdzekli, kura ilgums ir vismaz viens gads.

3. [Šo direktīvu piemēro Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumiem, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvā.]

⁴⁸ OV L 89, 25.3.2014., 7. lpp.

⁴⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2017/1371 (2017. gada 5. jūlijs) par cīņu pret krāpšanu, kas skar Savienības finanšu intereses, izmantojot krimināltiesības (OV L 198, 28.7.2017., 29. lpp.).

⁵⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/99/EK (2008. gada 19. novembris) par vides krimināltiesisko aizsardzību (OV L 328, 6.12.2008., 28. lpp.).

⁵¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/123/EK (2009. gada 21. oktobris), ar ko groza Direktīvu 2005/35/EK par kuģu radīto piesārņojumu un par sankciju ieviešanu par pārkāpumiem (OV L 280, 27.10.2009., 52. lpp.).

⁵² Padomes Pamatlēmums 2002/946/TI par krimināltiesiskās sistēmas stiprināšanu, lai novērstu neatļautas ieceļošanas, tranzīta un uzturēšanās atbalstīšanu (OV L 328, 5.12.2002., 1. lpp.).

⁵³ Direktīva 2002/90/EK, ar ko definē neatļautas ieceļošanas, tranzīta un uzturēšanās atbalstīšanu (OV L 328, 5.12.2002., 17. lpp.).

4. Šo direktīvu piemēro jebkuriem citiem noziedzīgiem nodarījumiem, kas noteikti citos Savienības tiesību aktos, ja tajos ir konkrēti paredzēts, ka šo direktīvu piemēro tajos definētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem.

5. Šīs direktīvas II nodaļas noteikumus par nozieguma rīku un noziedzīgi iegūtu līdzekļu vai īpašuma izsekošanu un identificēšanu piemēro visiem noziedzīgiem nodarījumiem, kas definēti valsts tiesību aktos un kas sodāmi ar brīvības atņemšanu vai ar brīvības atņemšanu saistītu drošības līdzekli, kura ilgums ir vismaz viens gads.

3. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “noziedzīgi iegūti līdzekļi” ir jebkāds ekonomisks ieguvums, kas tieši vai netieši gūts, izdarot noziedzīgu nodarījumu; tas var būt jebkāda veida īpašums un ietver tiešu noziedzīgi iegūtu līdzekļu turpmāku atkārtotu ieguldīšanu vai pārveidošanu un jebkādas vērtīgus labumus;
- 2) “īpašums” ir jebkāds īpašums neatkarīgi no tā, vai tā ir ķermeniska vai bezķermeniska, kustama vai nekustama manta, un juridiski dokumenti vai instrumenti, kas apliecina īpašumtiesības uz šo mantu vai cita veida tiesības uz to;
- 3) “nozieguma rīki” ir jebkāds īpašums, kurš jebkādā veidā, pilnīgi vai daļēji, tika izmantots vai kuru bija paredzēts izmantot, lai izdarītu noziedzīgu nodarījumu;
- 4) “izsekošana un identificēšana” ir jebkura izmeklēšana, ko veic kompetentās iestādes, lai noteiktu nozieguma rīkus, noziedzīgi iegūtus līdzekļus vai īpašumu, kuri varētu būt iegūti noziedzīgu darbību rezultātā;
- 5) “iesaldēšana” ir pagaidu aizliegums nodot, iznīcināt, pārveidot, atsavināt vai pārvietot īpašumu vai īpašuma pagaidu uzraudzība vai kontrole;
- 6) “konfiskācija” ir īpašuma galīga atņemšana, ko tiesa norīkojusi saistībā ar noziedzīgu nodarījumu;
- 7) “SIENA” ir drošas informācijas apmaiņas tīkla lietojumprogramma, ko pārvalda Eiropols un kuras mērķis ir atvieglot informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm un Eiropolu;
- 8) “noziedzīga organizācija” ir noziedzīga organizācija, kā definēts Padomes Pamatlēmuma 2008/841/TI 1. pantā;
- 9) “cietušais” ir cietušais, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2012/29/ES 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā⁵⁴, kā arī juridiska persona, kas definēta valsts tiesību aktos, kurai nodarīts kaitējums kāda noziedzīga nodarījuma, uz ko attiecas šīs direktīvas darbības joma, rezultātā;

⁵⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/29/ES (2012. gada 25. oktobris), ar ko nosaka noziegumos cietušo tiesību, atbalsta un aizsardzības minimālos standartus un aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2001/220/TI.

10) “faktiskais īpašnieks” ir faktiskais īpašnieks, kā definēts Direktīvas (ES) 2015/849⁵⁵ 3. panta 6. punktā;

11) “Savienības ierobežojošie pasākumi” ir pasākumi, kas pieņemti, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienību 29. pantu un Līguma par Eiropas Savienības darbību 215. pantu;

12) “mērķtiecīgas finanšu sankcijas” ir īpaši Savienības ierobežojošie pasākumi, kas vērsti pret konkrētām personām vai vienībām un kas pieņemti, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienību 29. pantu un Līguma par Eiropas Savienības darbību 215. pantu.

II NODAĻA

IZSEKOŠANA UN IDENTIFICĒŠANA

4. pants

Aktīvu izsekošanas izmeklēšana

1. Lai atvieglotu pārrobežu sadarbību, dalībvalstis veic pasākumus, kas ļauj ātri izsekot un identificēt nozieguma rīkus un noziedzīgi iegūtus līdzekļus vai īpašumu, kurš ir iesaldēšanas vai konfiskācijas rīkojuma priekšmets kriminālprocesā vai par tādu var kļūt.

2. Kompetentās iestādes nekavējoties veic līdzekļu izsekošanas izmeklēšanu saskaņā ar 1. punktu, ja tiek sākta izmeklēšana saistībā ar noziedzīgu nodarījumu, kas var radīt ievērojamus ekonomiskus ieguvumus, vai ja tas ir nepieciešams, lai novērstu, atklātu vai izmeklētu noziedzīgus nodarījumus, kuri saistīti ar Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumiem.

5. pants

Aktīvu atguves dienesti

1. Katra dalībvalsts izveido vismaz vienu aktīvu atguves dienestu, lai atvieglotu pārrobežu sadarbību saistībā ar aktīvu izsekošanas izmeklēšanu.

2. Aktīvu atguves dienestu uzdevumi ir šādi:

a) izsekot un identificēt nozieguma rīkus, noziedzīgi iegūtus līdzekļus vai īpašumu, kad vien tas nepieciešams, lai atbalstītu citas kompetentās valsts iestādes, kas ir atbildīgas par aktīvu izsekošanas izmeklēšanu saskaņā ar 4. pantu;

b) izsekot un identificēt nozieguma rīkus, noziedzīgi iegūtus līdzekļus vai īpašumu, kas ir citas dalībvalsts izdota iesaldēšanas vai konfiskācijas rīkojuma priekšmets vai par tādu var kļūt;

⁵⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/849 (2015. gada 20. maijs) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu (ES) 2018/843 (OV L 141, 5.6.2015., 73. lpp.).

c) sadarboties un apmainīties ar informāciju ar citu dalībvalstu aktīvu atguves dienestiem, izsekojot un identificējot nozieguma rīkus un noziedzīgi iegūtus līdzekļus vai īpašumu, kas ir iesaldēšanas vai konfiskācijas rīkojuma priekšmets vai par tādu var kļūt;

d) apmainīties ar informāciju ar citiem aktīvu atguves dienestiem dalībvalstīs saistībā ar Savienības ierobežojošo pasākumu iedarbīgu īstenošanu, ja tas nepieciešams noziedzīgu nodarījumu novēršanai, atklāšanai vai izmeklēšanai.

3. Aktīvu atguves dienesti ir pilnvaroti izsekot un identificēt to personu un vienību īpašumu, uz kurām attiecas ES mērķtiecīgas finanšu sankcijas, ja tas ir nepieciešams noziedzīgu nodarījumu novēršanai, atklāšanai vai izmeklēšanai. Šajā nolūkā tie sadarbojas ar aktīvu atguves dienestiem un citām attiecīgajām kompetentajām iestādēm citās dalībvalstīs un apmainās ar attiecīgo informāciju.

4. Dalībvalstis nodrošina iespēju aktīvu atguves dienestiem nekavējoties rīkoties saskaņā ar 11. panta 2. punktu, ja tas nepieciešams, lai novērstu, atklātu vai izmeklētu noziedzīgus nodarījumus, kas saistīti ar Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumiem. Šīs direktīvas 11. panta 5. punktu piemēro *mutatis mutandis*.

6. pants

Piekļuve informācijai

1. Dalībvalstis nodrošina, ka aktīvu atguves dienestiem, lai tie varētu veikt 5. pantā minētos uzdevumus, ir tūlītēja un tieša piekļuve šādai informācijai, ciktāl šī informācija ir nepieciešama noziedzīgi iegūtu līdzekļu, nozieguma rīku un īpašuma izsekošanai un identificēšanai:

a) fiskālie dati, citstarp nodokļu un ieņēmumu iestāžu rīcībā esošie dati;

b) valsts nekustamā īpašuma reģistri vai elektroniskās datu izguves sistēmas un zemes un kadastra reģistri;

c) valsts pilsonības un fizisko personu iedzīvotāju reģistri;

d) valsts mehānisko transportlīdzekļu, gaisa kuģu un peldlīdzekļu reģistri;

e) komerciālās datubāzes, citstarp uzņēmumu un sabiedrību reģistri;

f) valsts sociālā nodrošinājuma reģistri;

g) attiecīgā informācija, kas ir to iestāžu rīcībā, kuru kompetencē ir noziedzīgu nodarījumu novēršana, atklāšana, izmeklēšana vai kriminālvajāšana par tiem.

2. Ja 1. punktā minētā informācija netiek glabāta datubāzēs vai reģistros, dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka aktīvu atguves dienesti var iegūt šo informāciju citā veidā.

3. Tieša un tūlītēja piekļuve 1. punktā minētajai informācijai neskar valsts tiesību aktos noteiktās procesuālās garantijas.

7. pants

Nosacījumi attiecībā uz aktīvu atguves dienestu piekļuvi informācijai

1. Informācijai saskaņā ar 6. pantu piekļūst darbinieki, kas ir īpaši norīkoti un pilnvaroti piekļūt 6. pantā minētajai informācijai, un tikai tad, ja tas ir nepieciešams, to izvērtējot katrā gadījumā atsevišķi.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka aktīvu atguves dienestu darbinieki ievēro noteikumus par konfidencialitāti un dienesta noslēpumu, kā paredzēts piemērojamajos valsts tiesību aktos. Dalībvalstis arī nodrošina, ka aktīvu atguves dienestu darbiniekiem ir nepieciešamās specializētās prasmes un iemaņas savu pienākumu rezultatīvai izpildei.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka ir ieviesti atbilstoši tehniski un organizatoriski pasākumi, ar ko garantē datu drošību, lai aktīvu atguves dienesti varētu piekļūt 6. pantā minētajai informācijai un veikt tās meklēšanu.

8. pants

Aktīvu atguves dienestu veiktās piekļuves un meklēšanas uzraudzība

1. Neskarot Direktīvas (ES) 2016/680 25. pantu, dalībvalstis nodrošina, ka iestādes, kuru rīcībā ir 6. pantā minētā informācija, reģistrē piekļuves un meklēšanas darbības, ko aktīvu atguves dienesti veic saskaņā ar šo direktīvu. Reģistra ierakstos iekļauj šādu informāciju:
 - a) atsauce uz valsts datni;
 - b) vaicājuma vai meklējuma datums un laiks;
 - c) vaicājuma vai meklējuma veikšanai izmantoto datu veids;
 - d) unikāls vaicājuma vai meklējuma rezultātu identifikators;
 - e) tā aktīvu atguves dienesta nosaukums, kurš ielūkojies reģistrā;
 - f) tā ierēdņa unikālais lietotāja identifikators, kurš veicis vaicājumu vai meklēšanu.
2. Šā panta 1. punktā minētos reģistra ierakstus var izmantot tikai datu aizsardzības uzraudzībai, citstarp datu apstrādes likumības pārbaudei, un datu drošības un integritātes nodrošināšanai. Reģistra ierakstus aizsargā ar attiecīgiem pasākumiem pret neatļautu piekļuvi, un tos dzēš piecus gadus pēc to izveides. Tomēr, ja reģistra ieraksti ir nepieciešami uzraudzības procedūrās, kas jau notiek, tos dzēš pēc tam, kad minētajām uzraudzības procedūrām tie vairs nav vajadzīgi.

9. pants

Informācijas apmaiņa

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka to aktīvu atguves dienesti pēc citas dalībvalsts aktīvu atguves dienesta pieprasījuma sniedz jebkādu informāciju, kas vajadzīga to uzdevumu veikšanai saskaņā ar 5. pantu. Sniedzamo personas datu kategorijas ir uzskaitītas Regulas (ES) 2016/794 II pielikuma B iedaļas 2. punktā.

Visus sniedzamos personas datus nosaka katrā gadījumā atsevišķi, ņemot vērā to, kas ir nepieciešams uzdevumu veikšanai saskaņā ar 5. pantu.

2. Iesniedzot pieprasījumu saskaņā ar 1. punktu, aktīvu atguves dienests, kas iesniedz pieprasījumu, pēc iespējas precīzi norāda:

- a) pieprasījuma priekšmetu;
- b) pieprasījuma iemeslus, citstarp pieprasītās informācijas nozīmi īpašuma izsekošanā un identificēšanā;
- c) tiesvedības raksturu;
- d) tā noziedzīgā nodarījuma veidu, par kuru iesniegts pieprasījums;
- e) tiesvedības saikni ar pieprasījuma saņēmēju dalībvalsti;
- f) sīkāku informāciju par īpašumu, pret kuru vērstas darbības vai kurš tiek meklēts, piemēram, par bankas kontiem, nekustamo īpašumu, transportlīdzekļiem, kuģošanas līdzekļiem, gaisa kuģiem, uzņēmumiem un citu vērtīgu īpašumu;
- g) un/vai fizisko vai juridisko personu, par kuru iesaisti pastāv aizdomas, piemēram, vārdus un uzvārdus/nosaukumus, adreses, dzimšanas datumus un vietas, reģistrācijas datumus, akcionārus, juridiskās adreses;
- h) attiecīgā gadījumā pieprasījuma steidzamības iemeslus.

3. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai to aktīvu atguves dienesti spētu apmainīties ar informāciju ar citu dalībvalstu aktīvu atguves dienestiem bez attiecīga pieprasījuma, ja tiem ir zināma tāda informācija par nozieguma rīkiem, noziedzīgi iegūtiem līdzekļiem vai īpašumu, ko tie uzskata par vajadzīgu uzdevumu veikšanai saskaņā ar 5. pantu. Sniedzot šādu informāciju, aktīvu atguves dienesti izklāsta iemeslus, kādēļ tiek uzskatīts, ka informācijas apmaiņa ir nepieciešama.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka informāciju, ko saskaņā ar 1., 2. un 3. punktu snieguši aktīvu atguves dienesti, var iesniegt kā pierādījumu dalībvalsts tiesā saskaņā ar valsts tiesību aktos noteiktajām procedūrām.

5. Dalībvalstis nodrošina, ka aktīvu atguves dienestiem ir tieša piekļuve *SIENA* un ka tie izmanto *SIENA* sistēmu informācijas apmaiņai saskaņā ar šo pantu.

6. Aktīvu atguves dienesti var atteikties sniegt informāciju aktīvu atguves dienestam, kurš iesniedzis pieprasījumu, ja ir faktiski iemesli uzskatīt, ka informācijas sniegšana varētu:

- a) kaitēt pieprasījuma saņēmējas valsts drošības pamatinteresēm;
- b) apdraudēt notiekošu izmeklēšanu vai kriminālizlūkošanas operāciju vai radīt tiešus draudus personas dzīvībai vai fiziskajai neaizskaramībai.

7. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka atteikumi sniegt informāciju tiek pienācīgi pamatoti. Atteikumi ietekmē tikai to pieprasītās informācijas daļu, uz kuru attiecas 6. punktā minētie iemesli, un attiecīgā gadījumā neietekmē pienākumu sniegt pārējo informācijas daļu saskaņā ar šo direktīvu.

10. pants

Informācijas sniegšanas termiņi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka aktīvu atguves dienesti uz informācijas pieprasījumiem, kas veikti saskaņā ar 9. panta 1. punktu, atbild pēc iespējas drīz un jebkurā gadījumā šādos termiņos:

- a) septiņās kalendārajās dienās — attiecībā uz visiem pieprasījumiem, kas nav steidzami;
- b) astoņās stundās — attiecībā uz steidzamiem pieprasījumiem saistībā ar 6. panta 1. punktā minēto informāciju, kas tiek glabāta datubāzēs un reģistros.

2. Ja informācija, kas pieprasīta saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu, nav tieši pieejama vai ja pieprasījums saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu rada nesamērīgu slogu, aktīvu atguves dienests, kas saņem pieprasījumu, var atlikt informācijas sniegšanu. Šādā gadījumā aktīvu atguves dienests, kurš saņēmis pieprasījumu, nekavējoties informē aktīvu atguves dienestu, kurš iesniedzis pieprasījumu, par šo atlikšanu un sniedz pieprasīto informāciju pēc iespējas drīz un jebkurā gadījumā trijās dienās pēc sākotnējā termiņa, kas noteikts saskaņā ar 1. punktu.

III NODAĻA

IESALDĒŠANA UN KONFISKĀCIJA

11. pants

Iesaldēšana

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai būtu iespējams veikt īpašuma iesaldēšanu, kas nepieciešama attiecīgā īpašuma iespējamai konfiskācijai saskaņā ar 12. pantu.

2. Iesaldēšanas pasākumi ietver tūlītēju rīcību, kas vajadzības gadījumā ir jāveic, lai saglabātu īpašumu.

3. Dalībvalstis nodrošina iespēju aktīvu atguves dienestiem veikt tūlītējas darbības saskaņā ar 2. punktu, līdz tiek izdots iesaldēšanas rīkojums saskaņā ar 1. punktu. Šādu pagaidu steidzamu iesaldēšanas pasākumu ilgums nepārsniedz septiņas dienas.

4. Īpašumam, kas ir trešās personas īpašumā, var piemērot iesaldēšanas pasākumus saskaņā ar 1., 2. un 3. punktu, ja tas nepieciešams, lai nodrošinātu iespējamu konfiskāciju saskaņā ar 13. pantu.

5. Dalībvalstis nodrošina, ka iesaldēšanas rīkojumus saskaņā ar 1.–4. punktu izdod kompetenta iestāde un tie ir pienācīgi pamatoti.

6. Saskaņā ar 1. punktu izdotais iesaldēšanas rīkojums paliek spēkā tikai tik ilgi, cik tas ir nepieciešams nolūkā saglabāt īpašumu, lai to, iespējams, vēlāk konfiscētu. Ja iesaldēto īpašumu pēc tam nekonfiscē, to nekavējoties atdod tā īpašniekam. Nosacījumus vai procesuālos noteikumus par šāda īpašuma atdošanu nosaka valsts tiesību aktos.

7. Ja iesaldējamo īpašumu veido vienības, kas būtu jā saglabā kā darbību turpinošas vienības (piem., uzņēmumi), iesaldēšanas rīkojumā iekļauj pasākumus, lai liegtu to īpašniekiem vai kontrolējošām personām piekļuvi šim īpašumam, un vienlaikus ļauj turpināt tā darbību.

12. pants

Konfiskācija

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai būtu iespējams pilnībā vai daļēji konfiscēt nozieguma rīkus un noziedzīgi iegūtus līdzekļus, kas gūti no noziedzīga nodarījuma, pēc galīgas notiesāšanas, kura var notikt arī *in absentia* tiesas procesā.

2. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai būtu iespējams konfiscēt īpašumu, kura vērtība atbilst tādu nozieguma rīku vai noziedzīgi iegūtu līdzekļu vērtībai, kas gūti no noziedzīga nodarījuma, pēc galīgas notiesāšanas, kura var notikt arī *in absentia* tiesas procesā.

13. pants

Konfiskācija, ko piemēro trešai personai

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai būtu iespējams konfiscēt noziedzīgi iegūtus līdzekļus vai citu īpašumu, kura vērtība atbilst noziedzīgi iegūtiem līdzekļiem, ko aizdomās turētā vai apsūdzētā persona tieši vai netieši nodevusi trešām personām vai ko trešās personas ieguvušas no aizdomās turētās vai apsūdzētās personas.

Šo noziedzīgi iegūto līdzekļu vai cita īpašuma konfiskācija ir iespējama, ja ir konstatēts, ka minētās trešās personas zināja vai tām vajadzēja zināt, ka nodošanas vai iegādes mērķis bija izvairīties no konfiskācijas, pamatojoties uz konkrētiem faktiem un apstākļiem, citstarp to, ka nodošana vai iegāde ir notikusi bez maksas vai apmaiņā pret summu, kas ir būtiski zemāka par tirgus vērtību.

2. Šā panta 1. punkts neskar *bona fide* trešo personu tiesības.

14. pants

Paplašināta konfiskācija

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai būtu iespējams pilnībā vai daļēji konfiscēt īpašumu, kas pieder personai, kura notiesāta par noziedzīgu nodarījumu, ja šis nodarījums var tieši vai netieši radīt ekonomiskus ieguvumus un ja valsts tiesa ir pārliecinājusies, ka īpašums ir iegūts noziedzīgas darbības rezultātā.

2. Nosakot, vai attiecīgais īpašums ir iegūts noziedzīgas darbības rezultātā, ņem vērā visus lietas apstākļus, citstarp konkrētus faktus un pieejamos pierādījumus, piemēram, to, ka īpašuma vērtība nav samērīga ar notiesātās personas likumīgajiem ienākumiem.

15. pants

Konfiskācija bez notiesājoša sprieduma

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai saskaņā ar 2. punktā izklāstītajiem nosacījumiem būtu iespējams konfiscēt 12. pantā minētos vai trešām personām nodotos nozieguma rīkus un noziedzīgi iegūtus līdzekļus vai īpašumu, kā norādīts 13. pantā, gadījumos, kad ir uzsākts kriminālprocess, bet to nevar turpināt šādu apstākļu dēļ:

- a) aizdomās turētās vai apsūdzētās personas slimība;
 - b) aizdomās turētās vai apsūdzētās personas bēgulošana;
 - c) aizdomās turētās vai apsūdzētās personas nāve;
 - d) aizdomās turētās vai apsūdzētās personas imunitāte pret kriminālvajāšanu, kā paredzēts valsts tiesību aktos;
 - e) aizdomās turētajai vai apsūdzētajai personai ir piešķirta amnestija, kā paredzēts valsts tiesību aktos;
 - f) ir beigušies valsts tiesību aktos noteiktie termiņi, ja šādi termiņi nav pietiekami gari, lai nodrošinātu attiecīgo noziedzīgo nodarījumu rezultatīvu izmeklēšanu un kriminālvajāšanu.
2. Konfiskācija bez iepriekšējas notiesāšanas attiecas tikai uz noziedzīgiem nodarījumiem, kas tieši vai netieši var radīt ievērojamus ekonomiskus ieguvumus, un tikai tiktāl, ciktāl valsts tiesa ir pārliecinājusies, ka pastāv visi noziedzīga nodarījuma sastāva elementi.
3. Pirms tiesa izdod konfiskācijas rīkojumu 1. un 2. punkta nozīmē, dalībvalstis nodrošina, ka tiek ievērotas skartās personas tiesības uz aizstāvību, citstarp nodrošinot piekļuvi lietas materiāliem un tiesības tikt uzklautam par tiesiskiem un faktiskiem jautājumiem.
4. Šajā pantā jēdziens “noziedzīgs nodarījums” ietver 2. pantā uzskaitītos nodarījumus, ja par tiem paredzēts brīvības atņemšanas sods, kura maksimālais ilgums ir vismaz četri gadi.

16. pants

Ar noziedzīgām darbībām saistītas neizskaidrojamas bagātības konfiskācija

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai būtu iespējams konfiscēt īpašumu, ja konfiskācija nav iespējama saskaņā ar 12.–15. pantu un ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

- a) īpašums ir iesaldēts saistībā ar izmeklēšanu par noziedzīgiem nodarījumiem, kas izdarīti noziedzīgas organizācijas ietvaros;
- b) noziedzīgais nodarījums, kas minēts a) apakšpunktā, var tieši vai netieši radīt būtiskus ekonomiskus ieguvumus;
- c) valsts tiesa ir pārliecinājusies, ka iesaldētais īpašums ir iegūts tādu noziedzīgu nodarījumu rezultātā, kas izdarīti noziedzīgas organizācijas ietvaros.

2. Nosakot, vai iesaldētais īpašums ir iegūts noziedzīgu nodarījumu rezultātā, ņem vērā visus lietas apstākļus, arī konkrētus faktus un pieejamos pierādījumus, piemēram, to, ka īpašuma vērtība ir būtiski nesamērīga ar tā īpašnieka likumīgajiem ienākumiem.

3. Šajā pantā jēdziens “noziedzīgs nodarījums” ietver 2. pantā minētos nodarījumus, ja par tiem paredzēts brīvības atņemšanas sods, kura maksimālais ilgums ir vismaz četri gadi.

4. Pirms tiesa izdod konfiskācijas rīkojumu 1. un 2. punkta nozīmē, dalībvalstis nodrošina, ka tiek ievērotas skartās personas tiesības uz aizstāvību, citstarp nodrošinot piekļuvi lietas materiāliem un tiesības tikt uzklautam par tiesiskiem un faktiskiem jautājumiem.

17. pants

Faktiska konfiskācija un izpilde

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai būtu iespējams izsekot un identificēt iesaldējamo un konfiscējamo īpašumu pat pēc galīgā notiesājošā sprieduma par noziedzīgo nodarījumu vai pēc tiesvedības, piemērojot 15. un 16. pantu.

2. Dalībvalstis izskata iespēju īstenot pasākumus, kas ļautu konfiscēto īpašumu izmantot publiskām interesēm vai sociāliem mērķiem.

18. pants

Kompensācija cietušajiem

Ja noziedzīga nodarījuma rezultātā cietušajiem ir prasījumi pret personu, uz kuru attiecas šajā direktīvā paredzētais konfiskācijas pasākums, dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka konfiskācijas pasākums neietekmē cietušo tiesības saņemt kompensāciju par saviem prasījumiem.

IV NODAĻA

PĀRVALDĪBA

19. pants

Aktīvu pārvaldība un plānošana pirms aresta uzlikšanas

1. Dalībvalstis nodrošina iesaldētā un konfiscētā īpašuma efektīvu pārvaldību līdz tā atsavināšanai.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka pirms iesaldēšanas rīkojuma izdošanas 11. panta 1. punkta nozīmē kompetentās iestādes, kas ir atbildīgas par iesaldētā un konfiscētā īpašuma pārvaldību, novērtē izmaksas, kas var rasties, pārvaldot potenciāli iesaldējamo īpašumu, lai saglabātu un optimizētu šāda īpašuma vērtību līdz tā atsavināšanai.

20. pants

Iepriekšēja pārdošana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka īpašumu, kas iesaldēts saskaņā ar 11. panta 1. punktu, var nodot vai pārdot pirms konfiskācijas rīkojuma izdošanas, ja ir viens vai vairāki šādi apstākļi:

- a) īpašums, kam piemēro iesaldēšanu, ir ātrbojīgs vai tā vērtība strauji samazinās;
- b) īpašuma glabāšanas vai uzturēšanas izmaksas ir nesamērīgas ar tā vērtību;

c) īpašumu ir pārāk sarežģīti pārvaldīt vai tā pārvaldībai ir nepieciešami īpaši apstākļi un speciālas zināšanas, kas nav viegli pieejamas.

2. Dalībvalstis pieņem vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka, izdodot rīkojumu par iepriekšēju pārdošanu, tiek ņemtas vērā īpašuma īpašnieka intereses, citstarp tas, vai pārdodamais īpašums ir viegli aizstājams. Izņemot bēguļošanas gadījumus, dalībvalstis nodrošina, ka tā īpašuma īpašnieks, uz kuru var attiekties iepriekšēja pārdošana, pirms pārdošanas tiek informēts un uzklausīts. Īpašniekam tiek dota iespēja pieprasīt īpašuma pārdošanu.

3. Ieņēmumi no iepriekšējas pārdošanas būtu jāaizsargā līdz tam, kad tiek pieņemts tiesas lēmums par konfiskāciju. Dalībvalstis veic atbilstīgus pasākumus, lai aizsargātu pārdotā īpašuma pircējus, kas ir trešās personas, no pretpasākumiem nolūkā nodrošināt, ka pārdotais īpašums netiek atgriezts personām, kuras notiesātas par 2. pantā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem.

4. Dalībvalstis var prasīt, lai iesaldētā īpašuma pārvaldības izmaksas sedz faktiskais īpašnieks.

21. pants

Aktīvu pārvaldības biroji

1. Katra dalībvalsts izveido vai norīko vismaz vienu aktīvu pārvaldības biroju iesaldētā un konfiscētā īpašuma pārvaldīšanai.

2. Aktīvu pārvaldības biroju uzdevumi ir šādi:

a) nodrošināt iesaldētā un konfiscētā īpašuma efektīvu pārvaldību, vai nu iesaldēto un konfiscēto īpašumu pārvaldot tieši, vai arī sniedzot atbalstu un speciālās zināšanas citām kompetentajām iestādēm, kas ir atbildīgas par iesaldētā un konfiscētā īpašuma pārvaldību;

b) sniegt atbalstu kompetentajām iestādēm, kas ir atbildīgas par iesaldētā un konfiscētā īpašuma pārvaldību, saistībā ar plānošanu pirms aresta uzlikšanas;

c) sadarboties ar citām kompetentajām iestādēm, kas saskaņā ar šo direktīvu ir atbildīgas par īpašuma izsekošanu un identificēšanu, iesaldēšanu un konfiskāciju;

d) sadarboties ar citām kompetentajām iestādēm, kas ir atbildīgas par iesaldētā un konfiscētā īpašuma pārvaldību pārrobežu lietās.

V NODAĻA

GARANTIJAS

22. pants

Pienākums informēt skartās personas

Dalībvalstis nodrošina, ka par iesaldēšanas rīkojumiem saskaņā ar 11. pantu, konfiskācijas rīkojumiem saskaņā ar 12.–16. pantu un rīkojumiem pārdot īpašumu saskaņā ar 20. pantu paziņo skartajai personai un norāda pasākuma piemērošanas iemeslus.

Tiesiskās aizsardzības līdzekļi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka personām, kuras skar šajā direktīvā noteiktie pasākumi, ir tiesības uz aizstāvību, efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu, lai saglabātu šo personu tiesības.

2. Dalībvalstis nodrošina attiecīgajai personai, kuras īpašums tiek skarts, faktisku iespēju pārsūdzēt tiesā atbilstīgi 11. pantam izdoto iesaldēšanas rīkojumu saskaņā ar valsts tiesību aktos paredzētajām procedūrām. Ja iesaldēšanas rīkojumu ir pieņēmusi kompetentā iestāde, kas nav tiesu iestāde, ar valsts tiesību aktiem paredz, ka šāds rīkojums vispirms ir jāiesniedz apstiprināšanai vai pārskatīšanai tiesu iestādē, pirms to var apstrīdēt tiesā.

3. Ja aizdomās turētā vai apsūdzētā persona ir aizbēgusi, dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu faktisku iespēju izmantot tiesības apstrīdēt konfiskācijas rīkojumu, un pieprasa, lai attiecīgā persona tiktu uzaicināta piedalīties konfiskācijas procesā vai lai tiktu pieliktas pienācīgas pūles, lai minēto personu informētu par šādu procesu.

4. Dalībvalstis nodrošina attiecīgajai personai, kuras īpašums tiek skarts, faktisku iespēju apstrīdēt konfiskācijas rīkojumu un attiecīgos lietas apstākļus tiesā saskaņā ar valsts tiesību aktos paredzētajām procedūrām.

Šīs direktīvas 13. pantā noteikto konfiskācijas rīkojumu gadījumā šādi apstākļi ietver faktus un apstākļus, uz kuriem balstīts secinājums, ka trešā persona zināja vai tai vajadzēja zināt, ka nodošanas vai iegūšanas nolūks bija izvairīties no konfiskācijas.

Šīs direktīvas 14. un 16. pantā noteikto konfiskācijas rīkojumu gadījumā šādi apstākļi ietver konkrētus faktus un pieejamos pierādījumus, uz kuru pamata attiecīgo īpašumu uzskata par īpašumu, kas iegūts noziedzīgas darbības rezultātā.

Šīs direktīvas 15. pantā noteikto konfiskācijas rīkojumu gadījumā šādi apstākļi ietver faktus un pierādījumus, uz kuru pamata valsts tiesa secinājusi, ka pastāv visi noziedzīga nodarījuma sastāva elementi.

5. Īstenojot šo direktīvu, dalībvalstis paredz, ka konfiskācijas rīkojums netiek izdots, ja konfiskācija būtu nesamērīga ar izdarīto nodarījumu vai apsūdzību pret personu, uz kuru attiecas konfiskācija. Īstenojot šo direktīvu, dalībvalstis paredz, ka ārkārtas apstākļos konfiskāciju nepiemēro, ciktāl tā saskaņā ar valsts tiesību aktiem radītu nepamatotas grūtības attiecīgajai personai.

6. Dalībvalstis nodrošina faktisku iespēju personai, kuras īpašums tiek skarts, apstrīdēt 20. pantā paredzēto rīkojumu par attiecīgā īpašuma pārdošanu. Dalībvalstis paredz iespēju, ka šādai pārsūdzībai ir apturošs efekts.

7. Trešās personas ir tiesīgas pretendēt uz īpašuma tiesībām vai citām ar īpašumu saistītām tiesībām, citstarp 13. pantā minētajos gadījumos.

8. Personām, kuru īpašumu skar šajā direktīvā paredzētie pasākumi, ir tiesības uz advokāta palīdzību visā iesaldēšanas un konfiskācijas procesa laikā. Par šīm tiesībām attiecīgās personas tiek informētas.

VI NODAĻA

AKTĪVU ATGŪŠANAS STRATĒĢISKAIS SATVARS

24. pants

Valsts stratēģija par aktīvu atgūšanu

1. Dalībvalstis līdz [*viens gads pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā*] pieņem valsts stratēģiju par aktīvu atgūšanu un regulāri, bet ne retāk kā reizi piecos gados, to atjaunina.
2. Stratēģija ietver vismaz šādus elementus:
 - a) stratēģiskie mērķi, prioritātes un pasākumi nolūkā pastiprināt visu īpašuma atgūšanā iesaistīto kompetento valsts iestāžu centienus, kā noteikts šajā direktīvā;
 - b) pārvaldības sistēma, ar kuru sasniedz stratēģiskos mērķus un prioritātes, citstarp visu kompetento iestāžu un sadarbības mehānismu uzdevumi un pienākumi;
 - c) piemēroti mehānismi, ar ko stratēģiskā un operatīvā līmenī nodrošina koordināciju un sadarbību starp visām kompetentajām iestādēm;
 - d) kompetentajām iestādēm pieejamie resursi, arī apmācība;
 - e) sasniegto rezultātu regulāras uzraudzības un izvērtēšanas procedūras.
3. Savas stratēģijas un to atjauninājumus dalībvalstis paziņo Komisijai trijos mēnešos pēc to pieņemšanas.

25. pants

Resursi

Dalībvalstis nodrošina, ka aktīvu atguves dienestiem un aktīvu pārvaldības birojiem, kas veic uzdevumus saskaņā ar šo direktīvu, ir pienācīgi kvalificēti darbinieki un atbilstoši finanšu, tehniskie un tehnoloģiskie resursi, kas vajadzīgi, lai rezultatīvi veiktu savas funkcijas saistībā ar šīs direktīvas īstenošanu.

26. pants

Iesaldēto un konfiscēto īpašumu centralizētu reģistru izveide

1. Lai pārvaldītu iesaldētos un konfiscētos īpašumus, dalībvalstis izveido centralizētus reģistrus, kuros tiek iekļauta informācija saistībā ar tādu nozieguma rīku un noziedzīgi iegūtu līdzekļu vai īpašuma iesaldēšanu, konfiskāciju un pārvaldību, kas ir iesaldēšanas vai konfiskācijas rīkojuma priekšmets vai par tādu var kļūt.
2. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka aktīvu atguves dienesti, aktīvu pārvaldības biroji un citas kompetentās iestādes, kas veic uzdevumus saskaņā ar 4., 19. un 20. pantu, ir pilnvarotas tieši un nekavējoties ievadīt 3. punktā minēto informāciju, tai piekļūt un to meklēt.

3. Izmantojot 1. punktā minētos centralizētos reģistrus, tiek ievadīta, ir pieejama un meklējama šāda informācija:

- a) īpašums, uz kuru attiecas iesaldēšanas vai konfiskācijas rīkojums, arī informācija, kas ļauj identificēt īpašumu;
- b) aplēstā vai faktiskā īpašuma vērtība iesaldēšanas, konfiskācijas un atsavināšanas brīdī;
- c) īpašuma īpašnieks, arī faktiskais īpašnieks, ja šāda informācija ir pieejama;
- d) ar īpašumu saistītā procesa valsts lietas numurs;
- e) tās iestādes nosaukums, kas ievada informāciju reģistrā;
- f) tā ierēdņa unikālais lietotāja identifikators, kurš ievadījis informāciju reģistrā.

4. Šā panta 3. punktā minēto informāciju neglabā ilgāk, nekā tas ir nepieciešams, lai veiktu iesaldētā, konfiscētā vai pārvaldītā īpašuma uzskaiti un sniegtu par to pārskatu, un jebkurā gadījumā neglabā pēc tā atsavināšanas, vai ilgāk, nekā nepieciešams 27. pantā minētās ikgadējās statistikas sniegšanai.

5. Dalībvalstis nodrošina, ka ir ieviesti atbilstoši tehniski un organizatoriski pasākumi, lai nodrošinātu iesaldēto un konfiscēto īpašumu centralizētajos reģistros iekļauto datu drošību.

27. pants

Statistika

- 1. Dalībvalstis centralizēti vāc un uztur visaptverošu statistiku par pasākumiem, kas veikti saskaņā ar šo direktīvu.
- 2. Dalībvalstis nodrošina, ka 1. punktā minētā statistika tiek vākta saskaņā ar kalendāro gadu un katru gadu līdz nākamā gada [1. septembrim] tiek nosūtīta Komisijai.
- 3. Komisija var pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 30. pantu, lai paredzētu sīkāk izstrādātus noteikumus par vācamo informāciju un 1. punktā minētās statistikas vākšanas metodiku, kā arī par kārtību, kādā to nosūta Komisijai.

VII NODAĻA

SADARBĪBA

28. pants

Sadarbība ar ES struktūrām un aģentūrām

- 1. Dalībvalstu aktīvu atguves dienesti cieši sadarbojas ar Eiropas Prokuratūru, lai atvieglotu to nozieguma rīku un noziedzīgi iegūtu līdzekļu vai īpašuma identificēšanu, kas ir iesaldēšanas vai konfiskācijas rīkojuma priekšmets vai par tādu var kļūt procesos krimināllietās par noziedzīgiem nodarījumiem, saistībā ar kuriem Eiropas Prokuratūra īsteno savu kompetenci.
- 2. Aktīvu atguves dienesti sadarbojas ar Eiropolu un *Eurojust* atbilstoši to kompetences jomām, lai atvieglotu tādu nozieguma rīku un noziedzīgi iegūtu līdzekļu vai īpašuma

identificēšanu, kas ir kompetentās iestādes izdota iesaldēšanas vai konfiskācijas rīkojuma priekšmets vai par tādu var kļūt kriminālprocesa gaitā, un, ja nepieciešams, lai novērstu, atklātu vai izmeklētu noziedzīgus nodarījumus, kuri saistīti ar Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumiem.

29. pants

Sadarbība ar trešām valstīm

1. Dalībvalstis nodrošina, ka aktīvu atguves dienesti, cik vien iespējams, sadarbojas ar partneriem trešās valstīs, ievērojot piemērojamo datu aizsardzības tiesisko regulējumu, lai veiktu uzdevumus saskaņā ar 5. pantu un vajadzības gadījumā novērstu, atklātu vai izmeklētu noziedzīgus nodarījumus, kas saistīti ar Savienības ierobežojošo pasākumu pārkāpumiem.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka aktīvu pārvaldības biroji, cik vien iespējams, sadarbojas ar partneriem trešās valstīs, lai veiktu 21. pantā noteiktos uzdevumus.

VIII NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

30. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai tiek piešķirtas, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt 27. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai tiek piešķirtas uz nenoteiktu laiku no [šīs direktīvas spēkā stāšanās diena].
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 27. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar katras dalībvalsts norīkotajiem ekspertiem saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.
5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
6. Saskaņā ar 27. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja [divos mēnešos] no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par [diviem mēnešiem].

31. pants

Norīkotās kompetentās iestādes un kontaktpunkti

1. Dalībvalstis informē Komisiju par iestādi vai iestādēm, kas norīkotas veikt 5. un 21. pantā paredzētos uzdevumus.
2. Ja dalībvalstī ir vairāk nekā divas iestādes, kurām uzticēti 5. un 21. pantā paredzētie uzdevumi, tā norīko ne vairāk kā divus kontaktpunktus, lai veicinātu sadarbību pārrobežu lietās.
3. Vēlākais līdz [*.. mēneši pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā*] dalībvalstis paziņo Komisijai kompetento iestādi vai iestādes, kā arī attiecīgi 1. un 2. punktā minētos kontaktpunktus.
4. Vēlākais līdz [*.. mēneši pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā*] Komisija izveido tiešsaistes reģistru, kurā uzskaitītas visas kompetentās iestādes un katrai kompetentajai iestādei norīkotais kontaktpunkts. Komisija savā tīmekļa vietnē publicē un regulāri atjaunina 1. punktā minēto iestāžu sarakstu.

32. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie noteikumi, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības vēlākais līdz [*spēkā stāšanās diena + 1 gads*]. Dalībvalstis tūlīt dara zināmu Komisijai minēto noteikumu tekstu.
2. Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

33. pants

Ziņošana

1. Komisija līdz [*spēkā stāšanās diena + 3 gadi*] iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kurā novērtē šīs direktīvas īstenošanu.
2. Komisija līdz [*spēkā stāšanās diena + 5 gadi*] iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kurā izvērtē šo direktīvu. Komisija ņem vērā dalībvalstu sniegto informāciju un jebkuru citu attiecīgu informāciju, kas saistīta ar šīs direktīvas transponēšanu un īstenošanu. Pamatojoties uz šo izvērtējumu, Komisija lemj par attiecīgiem turpmākiem pasākumiem, arī vajadzības gadījumā par tiesību akta priekšlikumu.

34. pants

Saistība ar citiem aktiem

1. Šī direktīva neskar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2019/1153⁵⁶.

35. pants

Vienotās rīcības 98/699/TI, Pamatlēmumu 2001/500/TI un 2005/212/TI, Lēmuma 2007/845/TI un Direktīvas 2014/42/ES aizstāšana

1. Neskarot dalībvalstu saistības attiecībā uz termiņu Vienotās rīcības 98/699/TI, Pamatlēmumu 2001/500/TI un 2005/212/TI, Lēmuma 2007/845/TI un Direktīvas 2014/42/ES transponēšanai valstu tiesību aktos, ar šo direktīvu attiecībā uz dalībvalstīm, kurām tā ir saistoša, aizstāj Vienoto rīcību 98/699/TI, Pamatlēmumus 2001/500/TI un 2005/212/TI, Lēmumu 2007/845/TI un Direktīvu 2014/42/ES.

2. Attiecībā uz dalībvalstīm, kurām šī direktīva ir saistoša, atsaucies uz 1. punktā minētajiem tiesību aktiem uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu.

36. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

37. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm saskaņā ar Līgumiem.

Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētāja*

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*

⁵⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/1153 (2019. gada 20. jūnijs), ar ko paredz noteikumus, lai atvieglotu finanšu un citas informācijas izmantošanu noteiktu noziedzīgu nodarījumu novēršanai, atklāšanai, izmeklēšanai vai kriminālvajāšanai par tiem, un ar ko atceļ Padomes Lēmumu 2000/642/TI (OV L 186, 11.7.2019., 122. lpp.).